

ONDERWIJS
Onderzoeksgebouw flopt

3

INTERNATIONAAL
Olaf Koens over Rusland

7

STUDENT
De grote nachtwinkeltest

8

CULTUUR
STUK schiet uit startblokken

16

Beeld – Leuven komt tot leven

Het Vetofotografenteam ging op zoek naar de hoogtepunten van de lokale streetart. Ga voor een overzicht naar bladzijde 11.

Foto Bavo Nys

LE(U)VEN NA LOUIS TOBBACK

Saïd haakt af, Bruno zet deur open

Mohamed Ridouani is de gedoodverfde nieuwe lijsttrekker voor de Leuvense sp.a in 2018. Saïd El Khadraoui stelt zich niet kandidaat, Bruno Tobbac heeft wel interesse. Al spreekt Tobbac senior dat formeel tegen: "Bruno doet niet mee en dat is een feit."

RODERIK DE TURCK, SIMON GRYMOPREZ EN HEIDI VAN ROMPUY

In december van dit jaar kiest de Leuvense sp.a een nieuwe lijsttrekker voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2018. De winnaar zal een belangrijke rol spelen bij de volgende burgemeesterverkiezing. Drie namen komen prominent naar voren: Mohamed Ridouani, Saïd El Khadraoui en Bruno Tobbac.

El Khadraoui haakt echter officieel af: "Ik voel me natuurlijk vereerd omdat ik genoemd word als een van

de kanshebbers. Ik heb er ondertussen heel lang over nagedacht. Ik denk echter dat ik mezelf, de sp.a en de Leuvense kiezer een rad voor de ogen zou draaien als ik zou beweren dat ik mij voluit kan smijten in een avontuur dat moet leiden tot een succesvolle campagne in 2018 met mij als lijsttrekker. Bijgevolg ga ik mij zeker niet kandidaat stellen als de vraag mij wordt gesteld."

El Khadraoui, vroeger schepen in Leuven, verloor in 2014 zijn zetel in het Europese Parlement. Momenteel is hij beleidsadviseur bij de Europese commissie.

"Mijn keuze om niet voor het lijsttrekkerschap te gaan heeft niets te maken met een gebrek aan goesting, ambitie, talent of stemmenpotentieel," meent El Khadraoui. "Ik heb vandaag een uiterst boeiende job in het hart van het Europees kaderwerk. De eerstvolgende jaren liggen mijn prioriteiten elders."

"Of dit betekent dat ik nooit meer een rol van betekenis in de politiek zal spelen? Dat weet ik niet. Een zekere Louis Tobbac is pas op zijn 56ste burgemeester geworden," besluit El Khadraoui.

Knullige communicatie

Bij Bruno Tobbac, nummer drie op het favorietenlijstje, klinkt een heel ander verhaal. In juni 2015 liet Bruno Tobbac uitschijnen zich geen kandidaat te stellen. Na een bocht van 180 graden, lijkt hij daar nu toch terug voor open te staan. Vader Tobbac is echter formeel: "Bruno doet niet mee en dat is een feit." Zitten vader en zoon wel op dezelfde golfengte?

"Ik sluit niet uit dat ik opkom als mogelijk lijsttrekker," vertelt zoon Bruno wanneer we hem vragen of hij zich kandidaat stelt. "Als men in Leuven vraagt om de lijst te trekken, dan zal ik daar ook geen nee tegen zeggen."

Vader Tobbac spreekt hem echter tegen: "Bruno zal op de lijst staan, maar niet als lijsttrekker. Ik moet

"Ik sluit niet uit dat ik opkom als lijsttrekker"

BRUNO TOBBACK, VLAAMS PARLEMENTSLID

Ridouani dan maar?

Wie het dan wel wordt, is voor Louis Tobbac vrij duidelijk: "Tegen Kerst weet je wie de volgende lijsttrekker is. De kans dat dat Mohamed Ridouani is, is bijzonder groot," aldus de huidige burgemeester. Of hij het tot 2018 uithoudt? "Ik heb in 2012 beloofd om mijn termijn uit te doen en aan die belofte zal ik me houden."

De aankondiging van de volgende lijsttrekker in december valt dus vroeg. Dat kan voor een gespannen situatie zorgen binnen het schepencollege. Als Ridouani effectief de volgende lijsttrekker wordt, zal hij onvermijdelijk in het vaarwater van Louis Tobbac komen te zitten.

Enerzijds zal Ridouani de kiezer met een nieuw programma moeten overtuigen, anderzijds zal hij als schepen vasthangen aan het beleid van de huidige burgemeester.

Meer over Mohamed Ridouani lees je op pagina 12.

"De kans dat Ridouani de lijsttrekker is, is groot"

LOUIS TOBBACK, BURGEMEESTER VAN LEUVEN

Opinie

Splinter Kansen

"Je hebt dus geen ervaring." Met die zin reduceerde de dame van het uitzendkantoor mijn studies, een stage, studentenjobs en vrijwilligerswerk tot luttele details. Het voelde alsof ik terug moest naar de eerste honk, terwijl ik klaar was om een homerun te lopen.

Toen ik in juni afstudeerde als master in de Bedrijfscommunicatie, begon ik dezelfde dag nog te solliciteren. Alles leek mij een boeiende uitdaging, wat ik miste aan praktische ervaring zou ik aanvullen met mijn enthousiasme en leergierigheid. Inmiddels zijn we enkele maanden verder en heb ik al meerdere keren een serieuze *reality check* gekregen: het enige wat belangrijk is, is gewerkt hebben bij een bedrijf. Echt werk, met een echt loon. Geen vrijwilligerswerk, studentenjobs of zelfs stages. Mijn werkteller staat dus momenteel op nul.

Frustrerend is ook dat je diploma in vraag wordt gesteld. Na jarenlang elk semester examens te hebben doorstaan, naast de vele papers en andere evaluatiemethoden, dacht ik dat mijn diploma voldoende bewijs zou zijn van mijn kennis. Een diploma van de KU Leuven kan er echter wel voor zorgen dat je uitgenodigd wordt voor een gesprek, maar dat betekent niet dat je vrijgesteld wordt van allerhande taaltesten, psychologische testen, ... Bij sommige proeven had ik het gevoel opnieuw een examen uit de bachelor te moeten maken, wat een indicatie is van de moeilijkheidsgraad.

Daarom wil ik tegenover de wereld verdedigen dat de ervaringen die wij hebben als pas afgestudeerden wél tellen. Je leerde leiderschap bij de scouts, op je stage moest je multitasken en deadlines respecteren, op je vrijwilligerswerk leerde je te werken zonder daarvoor iets in ruil te verwachten. Zijn dat geen waardevolle levenslessen, die ook toepasbaar zijn op het echte professionele leven?

Dan spreek ik nog niet eens over mijn studies. Een opleiding is een letterlijke vorming, intellectueel en emotioneel. Je leert mensen kennen uit totaal verschillende richtingen, je leert discussiëren, je leert informatie filteren, je leert soms ook gewoon te doen wat er gevraagd wordt – hoe nutteloos het ook lijkt en hoe graag je ook iets anders zou willen doen op dat moment. Het was een les in volwassenheid die ik niet had willen missen.

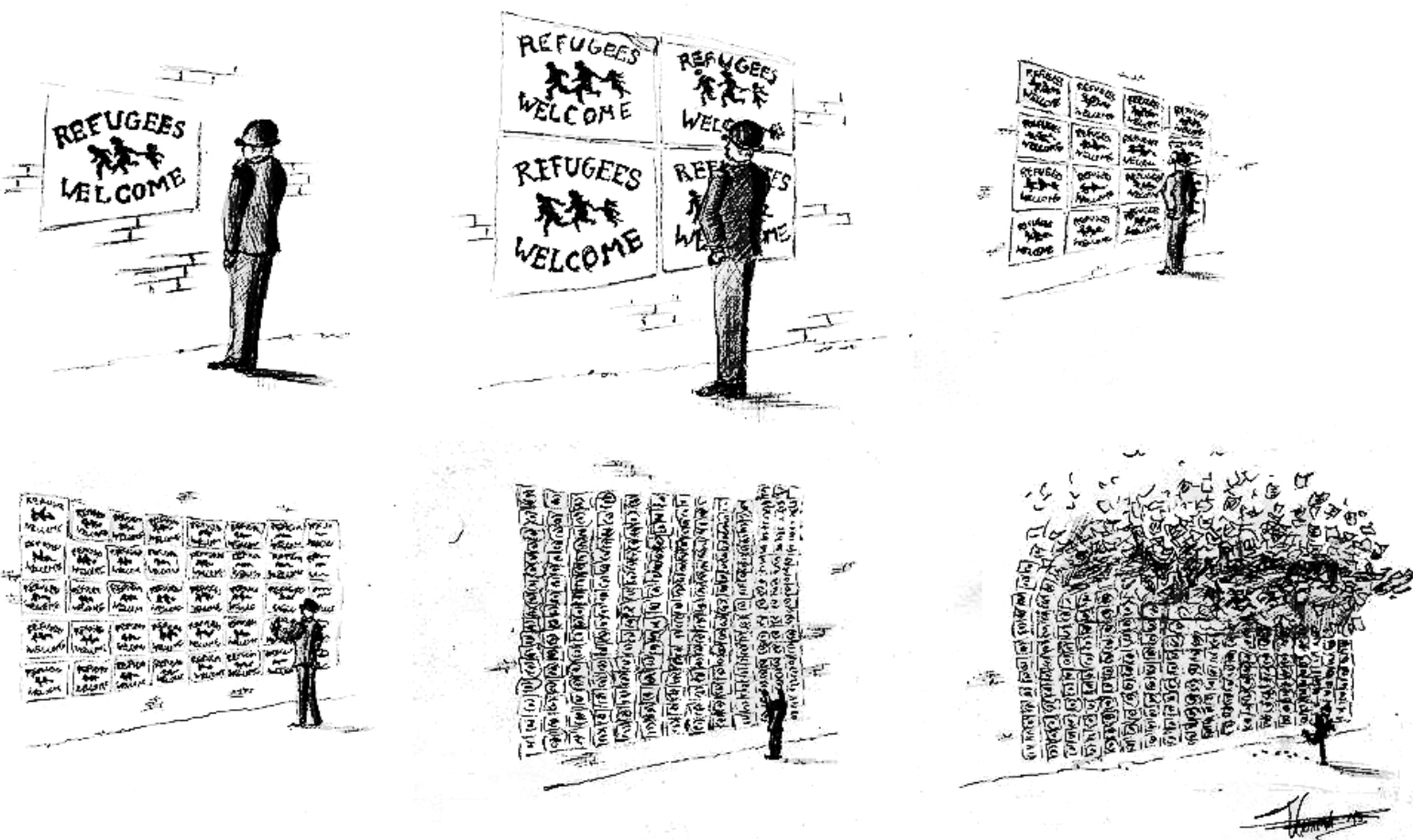
Natuurlijk kost het tijd en inzet om een jonge werknemer aan te nemen, zowel voor het bedrijf als voor de werknemer zelf. Het is een risico, maar is niet iedereen ooit bij nul begonnen? Iedereen heeft één kans nodig in het begin. Eén bedrijf dat zegt: "Weet je wat, ik zie iets in hem/haar en ik denk dat dit kan lukken."

Mijn brief is een oproep aan alle bedrijven, multinationals of kmo's: geef jonge werknemers een kans. We zijn enthousiast, leergierig en klaar om de theorie in de praktijk om te zetten. Wij zijn er klaar voor.

ANNINKA TRUYEN

De Splinter bevat de persoonlijke mening van een schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Cartoon van de week

Deze week werpt Quinn Vermeersch een blik op de actualiteit.

Editoriaal

Harvard aan de Dijle

"Een elitairder hoger onderwijs": zo omschreven criticasters het voornemen van de KU Leuven om zwaar gebuisde studenten een herinschrijving voor dezelfde opleiding te weigeren bij de invoering van de 30 CSE-regel. U allen bekend als de regel die slechte studenten dwingt te heroriënteren.

Een gelijkaardig piepgeluidje kwam van de UHasselt tijdens de discussie over een algemene oriëntering, tegenwoordig opnieuw een heet hangijzer (zie p.3). "Met een selectievere toegang tot de universiteit zal de situatie er alleszins niet beter op worden," staat er te lezen op hun website.

Een wel zeer omzichtige formulering om het toenemend elitisme aan de universiteit aan de kaak te stellen. Ons teerbemind rectoraat gaat trouwens uitdrukkelijk niet akkoord met die inschatting.

Toch spreekt onze rector al langer over het Harvard aan de Dijle. Daar is niets mis mee natuurlijk. Stellen dat ikzelf geen diploma met het aanzien van Harvard wil, is dan ook een grove leugen. Wie wil er nu niet kunnen pronken met een diploma van een topuniversiteit?

Dat aanzien en die toppositie verwerft een universiteit door haar topstudenten. Die renderen immers een stuk beter dan die arme stakkers die aan heroriëntering toe zijn.

Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat ook voorzitter van de Associatie André Oosterlinck (zie p. 5) het in een ver-

verleden al had over het "Harvard aan de Dijle."

De keuze voor een elitair onderwijs is begrijpelijk, maar onverbiddelijk. Je kan budget nu eenmaal geen twee keer uitgeven. Als er 75 miljoen gaat naar twee nieuwe researchgebouwen en hun infrastructuur (zie p.4), dan gaat ze niet naar extra begeleiding voor falende studentjes.

Dat wordt trouwens overgelaten aan andere studenten, plechtig gebrand als *Peer Assisted Learning*. Een gelijkaardig fenomeen herhaalt zich bij het begeleiden van Erasmusstudenten, deze keer onder de noemer *Buddy program* (zie p.6). Studenten die studenten begeleiden. Prachtig, nietwaar? Vooral zeer goedkoop voor de universiteit. Saatchi en Saatchi zou wat kunnen leren van onze alma mater.

Natuurlijk heeft de opmerkelijke lezer allang door dat het budget groot is en ik slechts enkele voorbeelden aanhaal. Gelijk heeft u, maar het valt op dat doorheen deze universiteit steeds meer en meer middelen en aandacht gefocust worden op die studenten die excelleren en steeds minder voor de middenmoot en alles wat daaronder bengelt.

Heeft u trouwens al een uitnodiging gekregen voor de nieuwe debatclub van professor Storme? Ik ook niet, het is dan ook alleen voor de vijftien beste studenten binnen de faculteit rechten. De duizenden anonieme rechtenboys en -girls die niet uitblinken krijgen on-

dertussen vrolijk les van assistenten of natuurlijk van repetitors, als ze het geld er voor hebben.

Wijzere mensen dan mezelf moeten uitmaken of hoger onderwijs elitair moet zijn of niet. Als Torfs in een openingspeech claimt dat wij de beste universiteit van het land zijn, zwellen onze tedere hartjes. En dat is goed. Trots zijn mag en moet. Ik merk alleen op dat als Torfs zegt dat deze universiteit de beste van het land is, hij het niet heeft over de studenten zoals u en ik. Het gaat over de toplaag, die onderzoek doet of kwalificeert voor de *honours programmes*. U en ik, wij zwoegen verder in opeengepakte aula's, half luisterend naar een monotoon opgezegde powerpointpresentatie.

Ondanks onze verschillen zijn wij de homogene massa die onderwijsmiddelen voor deze universiteit moet binnenhalen. Falen of niet maakt geen snars uit. De toestroom is te groot voor een beleid dat begaan is met studenten als individuen.

De universiteit als lichtbaken voor kennis en inzicht, gekenmerkt door een zoektocht naar de waarheid, bestaat nog steeds. Alleen niet in de aula's waar u en ik vertoeven.

RODERIK DE TURCK

Hoofdredacteur van deze krant. Het editoriaal bevat een persoonlijke mening.

WREVEL IN NIEUW ONDERZOEKSGEBOUW CHEMIE

Gebouw F van flop

Aan het departement Chemie is een nieuw onderzoeksgebouw aangelegd. Onderzoekers klagen over het gebrek aan communicatie bij een reeks vermijdbare ongelukken. De universiteit erkent de opstartproblemen, maar wijst vooral op de complexiteit van het project.

RODERIK DE TURCK EN
ASTRID VERVOORT

Een onderzoeker krijgt zuur over zich omdat een kast stuk gaat. Hij snelt naar de nooddouche en komt tot de conclusie dat die geen afvoer heeft. Het overlopende water, vermengd met restanten van het zuur, sijpelt vervolgens door de vloer.

Een lasertafel heeft dubbele deuren nodig om in het voorziene lokaal gezet te worden. In het gebouw was slechts een enkel portaal voorzien, waardoor de deuren opnieuw moesten worden afgebroken.

blijft daarentegen optimistisch: "We zijn fier op het project in zijn geheel dat topinfrastructuur aanbiedt voor onze onderzoekers."

Luc Glas, Core Facility manager, geeft toe dat de communicatie over gebouw F niet goed wordt begrepen. "We kunnen meer en beter communiceren met onze medewerkers. Het ongeval met het zuur komt op het operationeel bestuur, waar we ook de informatieoverdracht bespreken. Totdat er een bevredigende oplossing gevonden wordt, zal het dossier op de agenda blijven staan."

Toch heerst er onvrede bij vele

leggers omvallen. Als er dan potten met chemicaliën opstaan, kan dat erge gevolgen hebben," verduidelijkt Gielen de situatie. "De fabrikant zoekt op dit ogenblik naar een duurzame oplossing," vervolgt Glas.

"Na het ongeval hebben we alle gebruikers van het gebouw verzocht de kasten na te kijken alvorens ze opnieuw te gebruiken en dat de kasten vervangen worden," besluit Glas. Een beslissing die bij sommigen niet in goede aarde valt. "In de mail staat: kijk goed of er niets uit valt. Ik heb geen mail gekregen met informatie over hoe de universiteit het probleem gaat oplossen," vertelt een derde onderzoeker teleurgesteld.

Om al het zuur van zich af te spoelen, moet je een tijd onder de nooddouche staan. Bij gebrek aan afvoer, loopt die dan over. De afwezigheid van een afvoer is een standaardprocedure aan de KU Leuven om contaminatie met andere kamers te vermijden.

"De ontwerpers hebben ervoor gekozen om het water van de nooddouches op de grond te laten lopen, maar er moet natuurlijk wel voor gezorgd worden dat het niet kan afvloeien naar andere delen van het gebouw," zegt Glas. Een onderzoeker in het gebouw verwoordt de zaak iets scherper: "Dat de vloeren niet chemisch resistent zijn, is absurd."

Onduidelijke communicatie

Gielen nuanceert de situatie: "Op een bepaald moment wordt een bouwproject bevroren met de basisinformatie die op dat moment beschikbaar is." Ook heeft elke afdeling volgens Gielen input kunnen geven voor het project: "Elk departement van elke onderzoeksgroep heeft een vertegenwoordiger in het bestuur en lijsten werden rondgestuurd."

Een mooie stelling die evenwel anders ervaren wordt door een onderzoeker: "Er is wel input gegeven, maar de opvolging nadien is niet gebeurd. Dingen moeten zo snel mogelijk in orde geraken, zodat we kunnen gaan werken."

De universiteit belooft meer in te zetten op communicatie naar de medewerkers toe. "Er is een eerste

ANONIEME ONDERZOEKER

doctorandi over de situatie. "Over vele aspecten van dit project is niet genoeg nagedacht," stelt een tweede onderzoeker. Er werd daarom een Facebookgroep opgericht met de naam F van Flop, waarin verschillende foto's te vinden zijn van de mistoestanden binnen het gebouw.

Zure fouten

Volgens de procedures is er binnen de 24 uur na het ongeval een onderzoek gestart naar de oorzaak. Glas vertelt: "De onderzoekers zelf treft geen schuld."

De kast die het zuur bevat, is aangekocht via een raamcontract met het bedrijf Interfurn. "De geselecteerde kast heeft blijkbaar leggers die op pinnetjes liggen. Bij een slechte montage kunnen die

Op de facebookpagina Gebouw F van Flop, is een ludieke foto te zien van de kast met zuur

voorstel om in het operationele bestuur een van de leden verantwoordelijk te maken voor communicatie. Het tweede voorstel is een feedback groep om rechtstreeks terug te koppelen naar wat er leeft op de werkvloer," zegt Glas. Waarom er momenteel nog niemand verantwoordelijk is voor de communicatie, is onduidelijk.

"De universiteit heeft een beperkt aantal middelen, maar wij zijn er toch in geslaagd om twee

gebouwen te realiseren die een zeer sterke boost gaan geven aan het onderzoek in chemie en toegepaste chemie enerzijds en nanotechnologie anderzijds," benadrukt Gielen.

Het hele project kost 50 miljoen euro aan gebouwen en 25 miljoen aan apparatuur en wordt op 28 oktober plechtig geopend in aanwezigheid van minister van Werk Philippe Muyters (N-VA) en rector Rik Torfs.

Eén kaarsje voor master Gender en Diversiteit

De interuniversitaire master Gender en Diversiteit heeft haar eerste werkingsjaar achter de rug en dat verdient een evaluatie.

NORA SLEIDERINK

De eenjarige master wil via een wetenschappelijk onderbouwde analyse studenten leren omgaan met complexe problemen van sociale ongelijkheid en discriminatie. Daarin staat de relatie tussen gender en andere vormen van diversiteit centraal.

De master is rechtstreeks toegankelijk vanuit heel uiteenlopende academische

bachelors en wordt tegelijk gedoceerd aan de vijf Belgische universiteiten.

Veerle Draulans, vakverantwoordelijke in Leuven, verduidelijkt de keuze voor de interuniversitaire aanpak. "In het academiejaar 2014-2015 hadden wij in totaal zo'n 65 inschrijvingen," zegt ze. "Dat is een mooi aantal voor een opleiding, maar stel dat we dat aantal moeten verspreiden over de verschillende universiteiten, die elk een volwaardig masterprogramma moeten aanbieden, is het

nog maar de vraag of je dan een levensvatbare master hebt qua studentenaantallen." Net daarom werd gekozen om efficiënt expertise, middelen en menskracht in te zetten en een gezamenlijke opleiding aan te bieden.

Groei pijnen

Nochtans zorgt die aanpak ook voor een aantal nieuwe uitdagingen. Zo vraagt doceren op vijf verschillende plekken ook een uitgebreid elektronisch platform. Maar net daar knelt het schoentje.

"Vier vakken werden via *teleclassing* aangeboden. Studenten die niet op de locatie

geraakten, konden simultaan vanuit hun eigen aula meevolgen én interageren. Enkel de Universiteit Antwerpen kan op dit moment die vorm van interactie nog niet aanbieden."

Statement

Gender en diversiteit zijn natuurlijk gevoelige thema's. "Een universiteit die bereid is in een dergelijk programma te investeren, maakt ook een statement," meent Draulans.

Lees het vervolg op pagina 4.

Onderwijs

VERDWALEN IN STUDIEKEUZELAND

KU Leuven matig enthousiast voor Vlaanderenbrede oriënteringsproef

Op 15 oktober lanceert de KU Leuven het oriënteringsplatform LUCI, dat scholieren in staat moet stellen de juiste studiekeuze te maken. Minister van Onderwijs Hilde Crevits pleit intussen voor een Vlaanderenbrede oriënteringsproef.

MARGOT DE BOECK

Een hele resem testen staat scholieren aan het einde van hun loopbaan in het middelbaar bij in het maken van de juiste studiekeuze. De UGent heeft SIMON, de KU Leuven LUCI, het CLB de *onderwijskiezer*.

Het enthousiasme over de Vlaanderenbrede proef verschilt aan de universiteiten in Leuven en Gent. "Enkel een instellingsneutrale test zou de indruk kunnen wekken dat Vlaanderen één universiteit is en de steden campussen. Dat is niet het geval," vindt Didier Pollefeyt, vicerector Onderwijs van de KU Leuven.

Kristiaan Versluys, directeur onderwijs aan de UGent, bevestigt daarentegen stellig: "We staan sterk achter een centrale en eengemaakte test in het vijfde en zesde jaar."

In zijn openingspeech aan het begin van het academiejaar pleitte ondervoorzitter van de Studentenraad KU Leuven Joris Gevaert voor meer samenwerking tussen de verschillende Vlaamse universiteiten. "Opleidingen en instellingen moeten samenwerken. Voor ons gaat het

erom eerst de juiste opleiding te vinden en daarna pas de beste instelling. Die kan je ook vinden met opendeurdagen. Dat is niet het hoofddoel van de proef."

Even hoge lat

Een moeilijkheid bij de eengemaakte test is dat die geen rekening houdt met het kwaliteitsverschil tussen de opleidingen: "Ligt de lat in alle instellingen even hoog? Een instellingsneutrale test gaat ervan uit dat alle universiteiten gelijk zijn," reageert Pollefeyt.

Daar gaat Versluys tegen in: "Ik denk niet dat de verschillen tussen Vlaamse universiteiten dusdanig zijn dat dat invloed kan hebben op de eenheidstest. Vergeet niet dat alle opleidingen in Vlaanderen geaccrediteerd zijn. Hun niveau is getest en bewezen. We moeten ervan uitgaan dat dat een betrouwbare indicatie is."

Pollefeyt benadrukt wel dat de KU Leuven zijn medewerking zal verlenen aan de uitbouw van de Vlaanderenbrede proef: "Elementen uit LUCI en SIMON zullen daar waarschijnlijk ingebouwd worden. Daarnaast be-

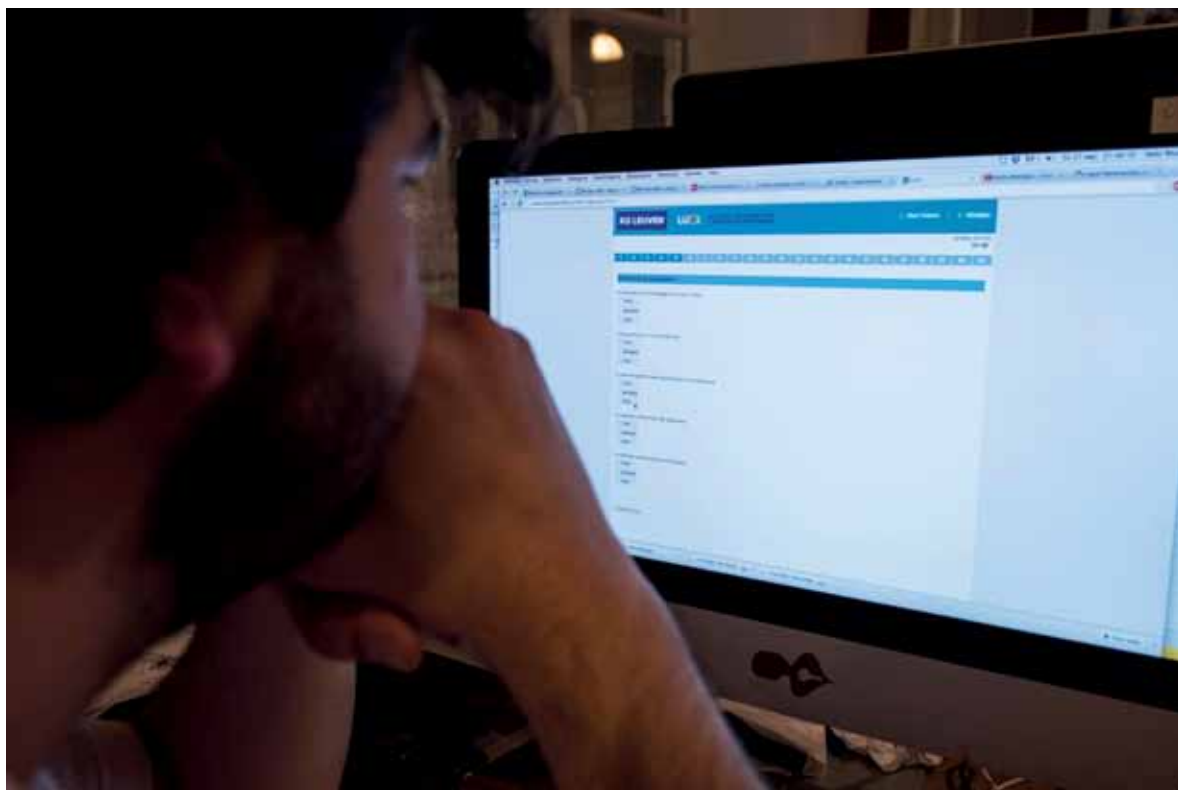

FOTO Simon Ledercq

staat dan nog een instellingsspecifieke proef om zo als instelling een eigen kleur mee te geven."

Valse discussie

Op termijn wil minister van Onderwijs Hilde Crevits bovendien een verplichte proef, net als de studentenraad KU Leuven: "Wij willen een verplichte, niet-bindende toelatingsproef," bevestigt Gevaert. Pollefeyt ziet echter het nut niet in van een verplichte, niet-bindende proef: "Je creëert een hele administratieve malle-molen, zodat iedereen pro forma een bewijs van de test moet afgeven maar zich ook met een negatief resultaat kan komen inschrijven."

Pollefeyt duidt ook op de noodzakelijke hervorming van het secundair onderwijs vooraleer een bindende toelatingsproef mogelijk is voor wie niet de aansluitende richting naar de universiteit heeft gevolgd: "Een diploma van het secundair onderwijs levert een universeel toegangsrecht tot hoger onder-

"Je moet moeite doen om niet te slagen"

LIEVE DE WACHTER, HOOFDDOCCENT ILT

wijs op. Maar het is een illusie te denken dat eender welk diploma goed is voor het hoger onderwijs. Zo lang die aansluiting niet beter is, is het moeilijk daartussen schakels te maken met harde consequenties voor studenten."

Een verplichte oriënteringsproef ligt gevoelig. Dat bleek eerder al toen Luc De Schepper, rector van de UHasselt, in augustus scherp uithaalde naar verplichte toelatingsproeven.

Lieve De Wachter, hoofddocent aan het ILT en een van de drijvende krachten achter LUCI, doet dat af als een valse discussie: "20.000 deelnemers hebben de test sinds maart 2015 afgelegd. LUCI beantwoordt aan een

nood. Het gaat om oriëntering, niet om toelating."

Bovendien blijkt LUCI ook niet zo streng: "Ons advies is zeer genuanceerd. 72 procent van de toekomstige KU Leuvenstudenten slaagt. Je moet moeite doen om niet te slagen, maar het geeft wel een sterk signaal aan studenten die slecht scoren."

Waar SIMON meer inzet op interesse en motivatie, peilt de huidige LUCI-test vooral naar taalvaardigheid. Na de lancering van het LUCI-platform zal KU Leuven ook peilen naar de interesse en motivatie van haar eventuele toekomstige studenten.

"Een instellingsneutrale test gaat ervan uit dat alle universiteiten gelijk zijn"

DIDIER POLLEFEYT, VICIRECTOR ONDERWIJS KU LEUVEN

Vervolg van pagina 3.

Draagt de master dan ook bij tot het promoten van gender en diversiteit aan de KU Leuven zelf? "Het eerste doel van de opleiding is uiteraard een degelijke wetenschappelijke vorming aanbieden," zegt Draulans. "Maar als je dagelijks met die thema's bezig bent, dan zie je bepaalde situaties van ongelijkheid meteen scherp, ook aan onze universiteit."

Een opleiding als een ander

Toch ziet vicerector gender en diversiteit Katlijn Malfliet de nieuwe master momenteel nog niet onder haar eigen beleid

vallen. "Een opleiding als een ander," aldus de vicerector.

Volgens haar moet de opleiding vooral eerst rustig ontwikkelen. Buiten enkele stagiairs die vanuit de opleiding onderzoek doen bij het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, is de impact op de KU Leuven beperkt. Nochtans kunnen heel bruikbare gegevens uit dergelijk onderzoek voortvloeien, bijvoorbeeld hoe het komt dat er meer vrouwelijke studenten afhaken of dat er minder meisjes dan jongens aan een doctoraat werken.

Wat niet is, kan nog komen. "Voor de volgende diversiteitsraad staat de evaluatie van de master op de agenda," zegt Malfliet. "Eventueel zal de opleiding in de toekomst dus ook mogelijkheden bie-

"De opleiding is dus een grote stap voorwaarts"

LIVIA FERBINTEANU, OPRICHTER KU LEUVEN FEMINIST SOCIETY

den om het genderbeleid aan de KU Leuven zelf te verbeteren."

Stap voorwaarts

Studente Livia Ferbinteanu, oprichtster van de KU Leuven Feminist Society, is alvast enthousiast over de nieuwe master. "Hoewel feminisme een belangrijk onderdeel is van onze geschiedenis, blijft het moeilijk om het op te laten nemen in

de verschillende curricula," weet Ferbinteanu uit ervaring. "De opleiding is dus een grote stap voorwaarts."

Ook draagt die in haar ogen bij tot een positieve visie op feminisme aan de KU Leuven. "Genderstudie wordt op deze manier ook als onderwerp gevalideerd. Veel mensen vinden iets pas belangrijk wanneer het ook door instituties is erkend."

De Ommekeer

OPRICHTING ASSOCIATIE

Het roemrijke verleden van de KU Leuven blijft jammerlijk onbemind. De Ommekeer belicht de gebeurtenissen die onze universiteit getekend hebben voor het leven.

“Mijn aanwezigheid in Bologna was het kantelmoment voor de oprichting”

In 2002 werd de Associatie KU Leuven opgericht. Tussen de vele spelers werd een akkoord gesloten dat rechtstreeks geleid heeft tot de integratie. De kaart van het Vlaams hoger onderwijs werd drastisch hertekend.

RODERIK DE TURCK EN MIKA TUYAERTS

“Wie de oprichting van de associatie wil begrijpen, moet eigenlijk terug naar de Bolognaverklaring van 1999. Mijn aanwezigheid daar is voor mij persoonlijk het kantelmoment in de oprichting van de associatie KU Leuven,” aldus André Oosterlinck, toenmalig rector van de KU Leuven.

“In Bologna werd mij duidelijk dat wij een heel eigenaardig systeem hadden qua hoger onderwijs. Wij hadden professioneel hoger onderwijs, academisch universitair onderwijs en academisch onderwijs aan hogescholen. In het buitenland vond men vooral het bestaan van die laatste categorie vreemd. Het was dus noodzakelijk ons onderwijs te optimaliseren.”

“Hiervoor hadden we twee mogelijkheden,” vertelt Marc Luwel, kabinetschef van toenmalig minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten. “Enerzijds konden we van de hogeschoolopleidingen van academisch niveau volwaardige academische masteropleidingen maken en de hogescholen toelaten die in

derzoeksinbedding ervan verder te versterken en op hetzelfde niveau te brengen als de bestaande universitaire opleidingen,” vervolgt Luwel.

Vanuit die gedachtegang begon men te werken aan de oprichting van de zogenaamde associaties. De concrete implementatie van de theorie zorgde echter voor enkele meningsverschillen. “Vanuit de politiek zag men die associaties liever regionaal georganiseerd, waardoor de KU Leuven enkel kon samenwerken met hogescholen in Vlaams-Brabant en West-Vlaanderen,” aldus Oosterlinck.

“Dat lijkt rationeel, maar voor ons was het heel belangrijk op Vlaams niveau te kunnen werken om zo de beste hogescholen in onze associatie te kunnen opnemen. Zo lag de beste industriële hogeschool in Gent,” vervolgt Oosterlinck.

“Dat was heel belangrijk voor ons om op internationaal niveau te kunnen blijven meespelen. In de gesubsidieerde economie die het hoger onderwijs is, moet je immers lokaal sterk staan om voldoende middelen voor handen te hebben om internationaal te kunnen excelleren.”

“Ik werk liever in de schaduw, want daar krijg je geen zonneshlag”

ANDRÉ OOSTERLINCK, VOORZITTER ASSOCIATIE KU LEUVEN

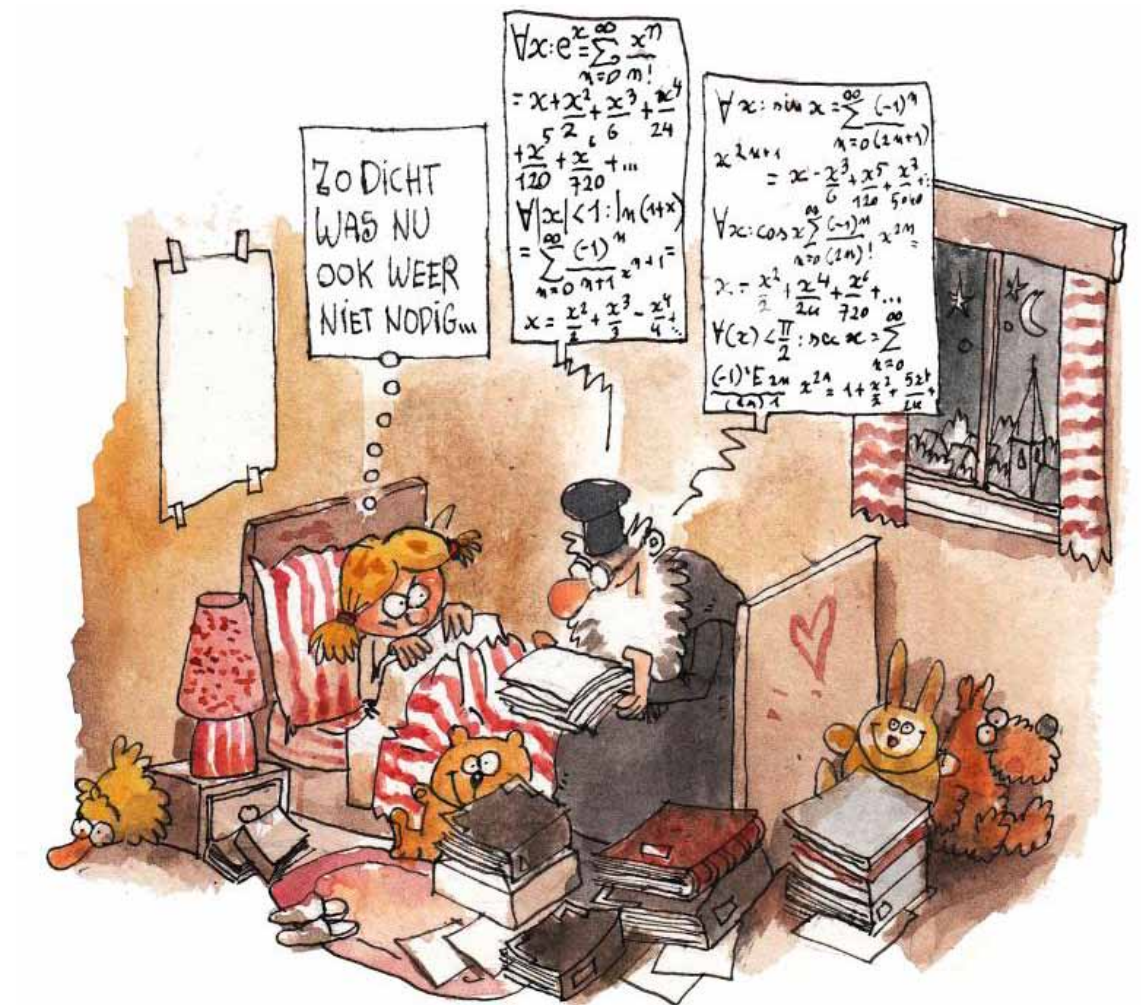
te richten. Dat zorgde er de facto voor dat hogescholen universiteiten werden, want ze leverden hetzelfde soort diploma's, namelijk academische masters.”

“Anderzijds bestond de mogelijkheid een mechanisme te verzinnen waarbij de universiteiten de lead nemen en hogescholen structureel rond zich verenigen om de hogeschoolopleidingen van academisch niveau om te vormen tot volwaardige academische opleidingen, bijvoorbeeld door de on-

Voldongen feit

“Het is daarom heel belangrijk dat we de paarse regering voor een voldongen feit hebben kunnen stellen, om zo ons model te kunnen opdringen,” gaat Oosterlinck verder.

Marleen Vanderpoorten, toenmalig minister van Onderwijs, bevestigt dat verhaal: “Oosterlinck heeft inderdaad de toenmalige regering, die nog wat aan het nadenken en zoeken was, helemaal in snelheid gepakt. Hij had nu eenmaal zodanig veel contacten in die

INTEGRATIE BRENGT UNIVERSITEIT VEEL DICHTER IN JE BUURT...

Cartoon KU Leuven Joris Snaet

wereld dat hij ons een beetje voor een voldongen feit gezet heeft. Dat deed hij met de oprichting van de vzw Associatie, die het wettelijke decreet een jaar vooraf ging.”

“Oosterlinck was dan ook iemand die om zeven uur belde, zei dat hij een idee had en twee uur later voor onze deur stond,” vervolgt Vanderpoorten glimlachend.

“De wens van de regering om een regionale verankering was vooral om praktische redenen. Het maakt het een stuk eenvoudiger en transparanter voor de studenten,” aldus Vanderpoorten.

“Ik blijf het betreuren dat die regionale verankering niet aan de orde gekomen is. Daar is misschien ook te weinig discussie over geweest,” zegt Vanderpoorten.

Internationale profilering

De integratie van academische hogeschoolopleidingen in de universiteit KU Leuven is voltooid. Toch blijft de associatie een belangrijke rol spelen.

“De impuls van de associaties was gericht op het buitenland en natuurlijk op betere interne samenwerking,” vertelt Vanderpoorten.

“We wilden een voortrekker zijn in het uitvoeren van het Bologna-akkoord en een verdere profilering

op internationaal niveau, wat de oprichting van de associaties versneld heeft,” vervolgt Vanderpoorten.

“Zowel intern als extern was het de bedoeling een duidelijk onderwijsprofiel te creëren,” vult Luwel aan. “Als je internationale studenten wil aantrekken, moet je kunnen uitleggen wat je aanbiedt en een vergelijkbaarheid van diploma's hebben. Internationaal was het verschil tussen ‘van academisch niveau’ en ‘academisch’ niet uit te leggen” gaat Luwel verder. “Die dynamiek is ook vandaag in de Associatie KU Leuven aanwezig,” besluit Vanderpoorten.

Rationalisatie

Ook de interne verdeling van richtingen en campussen is een blijvend werkpunt voor de associatie.

Luwel is alvast overtuigd dat de rationalisatie moet voortgezet worden: “Ik denk dat er te veel afstudeerrichtingen zijn, maar onze minister (Hilde Crevits, minister van Onderwijs, red.) is daarmee bezig. Die vele richtingen zijn dikwijls modetrends, waarvan de belangstelling na korte tijd kan instorten met alle financiële gevolgen voor de instellingen.”

Dat lijkt ook Vanderpoorten niet uit te sluiten: “Het lijkt me

niet abnormaal dat er een verdere rationalisatie komt op niveau van de associaties.”

De enige associatie

“De Associatie KU Leuven nu is zoals een VOKA (Vlaams netwerk van ondernemingen, red.), wij staan niet boven de universiteit. Wij zijn trouwens de enige echte associatie, want in de andere associaties hebben de leden een vetorecht,” vertelt Oosterlinck.

“De universiteit is wel bij ons de voortrekker, de helft van het bestuur wordt voorgedragen uit de universiteit. Een associatie waar dat niet zo is, werkt niet,” gaat de huidige voorzitter van de Associatie KU Leuven verder.

Oosterlinck ziet de rol van de associatie dan ook als een samenwerkingsverband dat voornamelijk op de achtergrond haar werk doet. Het directe contact met bijvoorbeeld de student, wordt steeds verzorgd door de instellingen zelf.

Dat stoort de erector helemaal niet, vertrouwt hij ons toe. “Ik werk liever in de schaduw, want daar krijg je geen zonneshlag.”

Internationaal

LEVEN IN DE ERASMUSLUCHTBEL

"Misschien durven de Belgen niet goed Engels spreken?"

Op Erasmus is het als buitenlandse student niet altijd even makkelijk om de lokale studentenbevolking te leren kennen. Een aantal studenten vertellen over hun moeilijkheden om een Vlaamse student in hun vriendengroep te krijgen.

HANNE VAN ESPEN EN PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

In het begin van het academiejaar organiseert LOKO Internationaal samen met de KU Leuven de Orientation Days. "Onze belangrijkste taak is helpen het leven van internationale stu-

"In februari organiseren we *Think Abroad*, dat zich richt op Belgische en internationale studenten. Dan proberen we de kloof te verkleinen door middel van activiteiten. Ik denk niet dat de *Erasmus Bubble* hier sterker is dan ergens anders."

Hoe zit het met de verhouding tussen de internationale en de lokale studenten bij ESN, de vereniging voor Erasmusstudenten? "Onze vrijwilligers zijn voornamelijk *locals* maar vooral Erasmussen doen mee met onze activiteiten, al zijn er ook steeds lokale studenten aanwezig," zegt Carmen Vandelloo, voorzitter van ESN Leuven. "De vriendenkring van vrijwilligers komt ook vaak naar onze activiteiten, wat voor meer integratie zorgt. Studenten leren ons meestal kennen als ze zelf op Erasmus gaan en worden na terugkeer vrijwilliger bij ESN."

Nonnen en priesters

Ook de kringen proberen de internationale en de lokale studenten met elkaar in contact te brengen. Bij Katechetika, de kring van de studenten theologie, is er een eigen afdeling: The Saints. Bryan Beeckman, verantwoordelijke internationaal, legt

Cartoon Martijn Stoop

"Zelfs in de les is het moeilijk om contacten te leggen"

MONTSERRAT, SPAANSE STUDENT

den in Leuven makkelijker te maken. Hierbij lossen we vooral praktische vragen op. Aangezien het academiejaar nog maar net begonnen is, zijn er nog niet veel berichten binnengekomen," vertelt coördinator Internationaal Caroline van Rhee.

uit: "The Saints organiseert activiteiten voor internationale studenten, waarvoor ook Belgische studenten worden uitgenodigd. Zo kan je iedere vrijdagmiddag gratis koffie drinken in ons kringlokaal."

"Vorig jaar organiseerden we een International Fakbar waarbij de buitenlandse studenten achter de toegestonden. We hebben heel veel internationale studenten en het is moeilijk om iedereen te bereiken. Het probleem is dat er veel priesters en nonnen bij zijn, en die zien we amper."

Enkel voor de koffie

Hoe ervaren de internationale studenten het zelf? Stan, een Neder-

lands-Duitse student, vindt het moeilijk om Belgische vrienden te maken: "Ik volgde les aan de KHL (nu UCLL, red.) en merkte dat er voor de herfstvakantie geen enkele vermenging was tussen de Belgische en de Erasmusstudenten. De ene groep zat links in de les en de andere rechts. Belgen zijn wel behulpzaam, maar afstandelijk. Ze zullen je niet snel mee vragen om een biertje te drinken. Ik heb zelfs nog nooit gehoord van het Buddy Program. Ook op de activiteiten van Pangaea zie ik niet veel lokale studenten."

Mathias, de enige Belg die we in Pangaea spotten, zit koffie te drinken. "In Pangaea vormen Belgen en inter-

nationale studenten twee gescheiden groepen. Ik denk dat de Belgen hier vooral komen voor de gratis koffie, eerder dan om contacten te leggen. Van het Buddy Program heb ik nog

"Belgen komen hier voor de gratis koffie, eerder dan om contacten te leggen"

MATHIAS, BELGISCHE STUDENT

nooit gehoord, het lijkt me wel leuk. Ik heb wel een vriendin uit de VS en één uit Nederland, maar die heb ik via vrienden leren kennen."

Ook de Spaanse Montserrat denkt dat de Belgen eerder voor de koffie naar Pangaea komen. "Misschien durven de Belgen niet goed Engels spreken? Ik studeer in het Nederlands en heb dus wel enkele Belgische vrienden, maar zelfs in de les is het moeilijk om contacten te leggen. Ik heb wel de indruk dat als Belgen eenmaal je vrienden worden, het dan vrienden voor het leven zijn. Bij de internationale studenten onderling is dat toch anders."

Bij Pangaea erkennen ze het probleem. Door de gratis koffie en activiteiten als taaltafels of debatavonden proberen ze de drempel voor de lokale studenten zo laag mogelijk te houden.

Het is niet moeilijk.

Het is gemakkelijk om voor Veto te schrijven, te tekenen of te fotograferen. Zelfs voor eerstejaarsstudenten. Ervaring? Allesbehalve noodzakelijk. Die krijg je wel bij ons.

Interesse? Op maandag 5 oktober om 19u geven we een open infosessie in 's Meiersstraat 5. Ontmoet je favoriete Veto-medewerker en ontdek de journalist in jezelf.

www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven

 veto

OLAF KOENS OVER RUSLAND

“Rusland wordt geregeerd door duizenden mini-Poetins”

Olaf Koens sluit met zijn nieuwste boek “Oorlog en Kermis” acht jaar correspondentenschap in Rusland af. Koens heeft het land gehaat, bemind, maar nooit helemaal begrepen.

DORIEN JAENEN EN SIMON GRYMOPREZ

In 2007, ergens in een bruine kroeg in Brussel, werd Olaf Koens verliefd op de Russische Anna. De liefde was dermate groot dat hij haar naar haar moederland achterna reisde.

“Het Westen heeft last van slechte journalistiek”

In de acht jaar die hij er verbleef werd hij er correspondent voor verschillende nieuwsmedia zoals Knack en De Tijd, werd Anna mevrouw Koens en kregen ze een kindje.

Koens zette onlangs een punt achter Rusland en gaat vanaf oktober werken in Tel Aviv als journalist voor de Nederlandse tv-zender RTL. In *Oorlog en Kermis* schrijft hij zijn ervaringen neer. Met zijn dochtertje onder de arm mochten wij Koens interviewen in het decor van de Brusselse Anspachlaan, volgens Koens “a poor man's Paris.”

U noemt Rusland het meest absurde land ter wereld.

Olaf Koens: «Soms denken mensen dat ik het over België

“Rusland heeft geen Sovjet-verleden, maar een Sovjetheden”

heb. Het is niet voor niets dat men in België erg houdt van stripboeken, want België lijkt echt op een open stripboek.»

«Ik noem Rusland het meest absurde land ter wereld omdat ik me er altijd aan moet herinneren dat het het grootste land ter wereld is. Er wonen 143 ver-

schillende volkeren die allemaal een andere taal spreken en een eigen cultuur hebben.»

«Het land wordt bovendien bestuurd op een bepaalde manier waarvan niemand echt weet hoe. Het wordt een beetje bestuurd door Vladimir Poetin, maar nog veel meer door toevaligheden.»

Poetingekte

U zegt dat wij het belang van Poetin overschatten. Is de vraag “Wat na Poetin” dan compleet irrelevant?

Koens: «Er werd me onlangs gevraagd hoe Rusland er zonder Poetin zou uitzien. Wel, exact hetzelfde. Het zou echt helemaal niets verschillen. Wij in het Westen zijn heel erg op die man gefixeerd.»

Slaagt Poetin zo dan in zijn opzet om zichzelf, ook naar het buitenland toe, als machtige leider te profileren?

Koens: «Jazeker. Alles wat er in Rusland gebeurt, is bedoeld voor binnenlandse consumptie. Eigenlijk geeft Rusland niet zoveel om de rest van de wereld.»

«Er is in Rusland een persoonscultus wat Poetin betreft en die slaagt heel goed: iedereen heeft het over die man. Maar gek genoeg nemen wij dat over omdat we denken dat, als we die man begrijpen, we dan ook Rusland begrijpen. Dat is niet zo.»

Betekent dat dan dat Poetin eigenlijk de koers vaart die het volk wil?

Koens: «Absoluut. Het Kremlin heeft zeer goed in de gaten wat het volk wil en kan dat natuurlijk bijsturen, maar stuurt ook zichzelf bij. Wat je vaak ziet, is dat de Doema bepaalde wetsvoorstellen op het volk loslaat, waarna gekeken wordt of de bevolking goed reageert.»

«Dat heeft niets te maken met de democratie zoals wij ze kennen maar wel met het aftasten van bepaalde grenzen. Poetin is gewoon het systeem. Rusland wordt eigenlijk geregeerd door duizenden mini-Poetins.»

Is het daarom dat u een boek schrijft waarin Poetin bijna niet in voorkomt?

Koens: «Hij komt er zelfs helemaal niet in voor. Er zijn zoveel boeken over Poetin geschreven en het is allemaal *bullshit*. Ik

heb ze allemaal gelezen. We weten niet wie die man is, niemand weet het. Zijn eigen vrouw weet het waarschijnlijk ook niet eens.»

Sovjetheden

U schrijft in Oorlog en Kermis dat de Rus het verleden nog niet heeft verwerkt.

Koens: «Het Sovjetverleden heeft nog steeds een heel grote impact. Groter dan wat wij verwacht hebben. Zeker onze politici hebben altijd gedacht dat tien jaar kapitalisme zeventig jaar communisme zou uitwissen. Dat blijkt niet zo.»

«Rusland heeft geen Sovjetverleden, maar een Sovjetheden. Het zit bijvoorbeeld nog steeds in de verhouding tussen man en vrouw, tussen mens en staat. Je voelt het om je heen in de architectuur. Lenin is nog steeds niet begraven en vele gebouwen hebben nog een hamer en een sikkel.»

Hoe reageert het volk op de gevolgen van de westerse sancties?

Koens: «Op de Russische televisie zie je hoe die sancties de schuld van het Westen zijn en hoe het Westen Rusland probeert klein te krijgen. Daar komt de rol van propaganda dus om de hoek kijken.»

Is er dan terug een soort Koude Oorlog-retoriek?

Koens: «Absoluut, maar het is nog erger dan de Koude Oorlog. Ik zag onlangs een aflevering over een overstroming in het oosten van Rusland. Daarin ging het ongeveer als volgt: “Grote overstromingen bij ons in het vaderland, maar het is natuurlijk al lang bekend dat de Amerikanen het klimaat inzetten als wapen. Zouden de Amerikanen ons proberen te verzuipen?”»

“Rusland zou er zonder Poetin exact hetzelfde uitzien”

«Dat was gewoon een uitzending op nationale tv. Maar toch werkt het; propaganda werkt trouwens voor ons allemaal.»

Geven de westerse media ook een verkeerd beeld van Rusland?

Koens: «Ik denk dat het Westen vooral last heeft van slechte journalistiek. Kijk, er zijn vier Nederlandse journalisten die in

Foto Simon Grymonprez

Rusland wonen en nul Vlaamse journalisten in Moskou. Nul. Dan krijg je natuurlijk een vertekend beeld.»

Russische winters

Keert u ooit terug naar Rusland?

Koens: «(resoluut) Ik hoop het niet. Ik ben iemand die bruggen verbrand, want ik ben heel erg bang voor nostalgie. Nostalgie is een valse minnares, je moet niet met je eigen verleden bezig zijn. Rusland is nu afgerond. Ik heb er een boek over geschreven en heb er letterlijk een punt achter gezet. Daarom ga ik nu naar het Midden-Oosten. Ik wil écht iets totaal anders doen.»

Hoe kijkt u tegen die nieuwe uitdaging aan? Schrikt de complexiteit van het Midden-Oosten u niet af?

Koens: «Willen jullie een eerlijk of een academisch antwoord?»

Een eerlijk natuurlijk.

Koens: «Ik kijk ontzettend uit naar het klimaat. Tel Aviv ligt aan de zee, het is er altijd mooi weer. Ik heb achter jaar lang Russische winters meegemaakt. Russische winters zijn, ook al kan het soms iets moois zijn, vooral iets verschrikkelijks.

Koud, geen zon, bibberen. Daar ben ik vanaf.»

«Het academische antwoord is dat ik ontzettend uitkijk naar een nieuwe baan en een nieuwe uitdaging. Ik hoop natuurlijk die complexiteit van het Midden-Oosten op een bepaalde manier te begrijpen en zichtbaar te maken.»

“Nostalgie is een valse minnares”

Tot slot: uw houding ten opzichte van Rusland lijkt enorm dubbel. Enerzijds lijkt u enorm van het land te houden, anderzijds lijkt u het te verachten.

Koens: «Ja, maar is dat eigenlijk niet met alles zo? Ik heb bijvoorbeeld net hetzelfde met Brussel. Ik vind het een prachtige stad met de mooiste cafés. Tegelijkertijd heeft het de lelijkste huizen hier op de Anspachlaan. Maar toch hou ik enorm veel van deze stad.»

Student

DE GROTE NACHTWINKELTEST

Houtskool, gloeilampen en neon

Nachtwinkels horen bij een studentenstad zoals een norse grimlach bij Louis Tobback. Leuven heeft er dan ook nogal wat. Tijd voor een vergelijkend onderzoek.

JASPER VAN LOY

Nog voor 24 uurseconomie rondgong in de Vlaamse media zoals *buzzwords* dat horen te doen, was Leuven al vergeven van de nachtwinkels. Vanaf 22 uur verandert de stad in een Istanboel aan de Dijle, een oase van kitscherig neonlicht, gekoel-

De uitbater kijkt nauwelijks op van zijn gsm

de blikken énéuropils en substanties die je niet kent, maar die standaard meer dan vijftien procent alcohol bevatten.

Een leek zou kunnen zeggen dat nachtwinkels allemaal hetzelfde zijn. Een kenner weet beter. De ene *nightshop* is kleiner dan de andere of legt de nadruk op andere producten. Ook de prijzen verschillen, zo blijkt uit ons minionderzoek.

Om een globaal beeld te krijgen van de prijsklasse van een nachtwinkel, stelde *Veto* een korf samen van vier producten: een blikje Cara van 33 cl, een grote zak zoute chips van Lay's, een fles Eristoff rode wodka en een pakje condoms. Met dat boodschappenlijstje in de hand bezochten we enkele nachtwinkels. We vroegen de nachtwinkeliers ook steeds of we het bedrag dat we zagezegd te kort hadden, tussen 10 en 50 cent, de volgende keer mochten betalen.

Frederik Lintsstraat

Vraag ons niet waarom, maar nachtwinkels hebben doorgaans geen naam. We

moeten ze in dit artikel dus ook benoemen met hun straat. In de Frederik Lintsstraat bevindt zich de eerste stop van onze tocht. Midden tussen de studentenkoten, maar ver van het feestgewoel. Het etablissement is dan ook klein. Toch heeft de eigenaar er twee diepvriezers en twee koelkasten in gepropt. *Faut le faire*.

De keuze is niet gigantisch - bakken bier zal je er niet vinden - maar met de uitbater valt te praten. Over de 50 cent die we ontberen, maakt hij geen problemen. "Pakt een *schnoepke*", zegt hij nog voor we buitengaan.

Blikje Cara: 60 cent
Chips: 2,80 euro
Wodka: 18 euro
Condoms: 10 stuks voor 10 euro

Naamsestraat

Het etablissement in de Naamsestraat is een stuk groter. Dat laat zich ook voelen in het assortiment. Frituurolie? Houtskool? Gloeilampen, *of all products?* Allemaal aanwezig, daar in de buurt van de Maxim'O.

De regels zijn in deze winkel de regels, dat is duidelijk. "Kunnen we de rest volgende keer betalen?" vragen we. De bazin is onverbiddelijk. Hetzelfde geldt voor de regels rond alcohol. De studentes die aan de kassa een legervoorraad wodka bovenhalen, moeten zonder verpinken hun identiteitskaarten tonen. Net zoals bij de collega's moeten we expliciet vragen naar de condoms. Het zou de Leuvense student nochtans heel wat bevreedende nachtelijke gesprekken besparen, mochten de rubbertjes gewoon in de rekken liggen.

Blikje Cara: 70 cent
Chips: 2,50 euro
Wodka: 16,90 euro
Condoms: 3 stuks voor 3 euro

Vismarkt

Wie houdt van nachtwinkels mét een naam, trekt het best naar de Vismarkt. Daar vind je namelijk de Euronight. Wanneer we onze boodschappen betalen, kijkt de uitbater nauwelijks op van zijn gsm. Meer dan een kurkdroge melding van de prijs krijgt de man niet over zijn lippen. We durven amper te vragen of we die paar centen de volgende keer mogen betalen.

Nog opvallend: de Euronight verpatst een pak van zes rollen toiletpapier al voor 2,50 euro. Zo mogelijk nog meer *cheap ass* is de inrichting van de winkel, die niet kan verbergen dat er veel te weinig aanbod is voor de grootte van het pand.

Blikje Cara: 50 cent
Chips: 2,50 euro
Wodka: 16,50 euro
Condoms: 2 stuks voor 2 euro

Tiensestraat

Vlak naast de Hasty Tasty vinden we de vierde halte op onze nachtwinkelpeditie. Het etablissement komt ietwat louche over. Wie 's avonds al eens een pizza margerita in de oven wil schuiven, zal hier niet aan zijn trekken komen.

Onderhandelen met de uitbater als je zonder kleingeld zit, is hier geen optie. Het cliënteel is veel inschikkelijker. De halve euro die we schijnbaar missen, schiet een andere klant spontaan voor. Nachtridders onder elkaar, je zou er emotioneel van worden.

Blikje Cara: 60 cent
Chips: 1,50 euro
Wodka: 17 euro
Condoms: 1 voor 2 euro

Hooverplein

Op het Hooverplein sluiten we ons vergelijkend onderzoek af met wat misschien wel de meest stijlvolle nachtwinkel van het onderzoek is. Neonlicht heerst er minder dan in de andere zaken. Ook de man achter de toonbank, een en al vriendelijkheid, is een troef.

Zelfs onze vraag om de ontbrekende 30 cent door de vingers te zien, brengt hem niet verder dan lichte irritatie. Van zulke minzame heerschappen worden we gelukkig, zelfs als de Cara duur is.

Blikje Cara: 1 euro
Chips: 2,50 euro
Wodka: 17,95 euro
Condoms: 8 stuks voor 9,95 euro

"Pakt een schnoepke"

Foto Anne-Marie Dedene

Centrum voor Levende Talen cvo

Het CLT is een erkend centrum voor volwassenenonderwijs (cvo) in samenwerking met

KU LEUVEN

Onze taalcursussen staan open voor iedereen (vanaf 16 jaar).

Arabisch, Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Italiaans, Japans, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Spaans, Turks, Zweeds en e-leren Engels, Frans, Portugees, Spaans en Zweeds

Inschrijving: - online doorlopend tot en met 10 oktober 12:00
- op het secretariaat: elke werkdag van 9:00 tot 12:00 en van 16:00 tot 20:00
zaterdag van 9:00 tot 12:00

Start van de lessen: vanaf maandag 21 september

Dekenstraat 4, LEUVEN

016 32 56 61

www.clt.be

info@clt.kuleuven.be

OKTOBERCAMPAGNE GEWIJD AAN ALCOHOL

Mocktails en gadgets tegen alcoholmisbruik

Ook dit jaar slaan stad, universiteit, de studenten en politie de handen in elkaar voor de Oktobercampagne. Dit jaar is het thema overmatig alcoholgebruik. Ook de horeca draagt zijn steentje bij via de Barcode, regels om verantwoord uit te gaan.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Na eerdere edities rond onder andere fakbars en kotfeestjes kozen de mensen achter de Oktobercampagne dit jaar voor het thema alcohol. “De vraag om rond alcohol te

Volgens haar is alcoholmisbruik niet enkel slecht voor de gezondheid maar ook gelinkt aan tal van overlastfenomenen zoals vandalisme en nachtlawaai. “Deze campagne moet het thema alcohol bespreekbaar maken en studenten aanzetten tot verantwoord alcoholgebruik,” zegt Verlinden.

Volgens Rik Gosselink, vicerector Studentenbeleid, is sensibilisering absoluut noodzakelijk. “Vijftig procent van de studenten heeft een problematisch alcoholgebruik,” zegt hij. “Tijdens de studententijd wordt vaak de toon gezet voor de latere omgang met alcohol. Het is dus belangrijk om te waarschuwen voor de gevaren van drank.”

De vicerector wil het debat rond alcohol wel op een nuchtere manier blijven voeren. “Studenten horen uit te gaan en sociaal contact te hebben.

Daarbij heeft alcohol een gunstige plaats. Té veel en té vaak drinken is daarentegen problematisch.”

Mocktails

De Oktobercampagne zal deze week van start gaan op de Studentenvelkom. “We delen non-alcoholische cocktails en gadgets uit,” vertelt Mariska Gellaerts, communicatiecoördinator bij LOKO. De stad Leuven, de politie, LOKO en de universiteit kregen ook hun eigen mocktail. Die kregen ronkende namen mee als een “Rikske” of een “Flikske”. “De bedoeling is dat de studenten een van de mocktails verkiezen. Die zal je dan later kunnen drinken in de fakbars,” geeft Gellaerts nog mee.

De toon van de campagne is bewust ludiek. “Wij willen vooral niet met het vingertje naar de studenten zwaaien,” zegt Gellaerts. “We willen minder de nadruk leggen op alcoholmisbruik, maar net tonen hoe alcohol verstandig te gebruiken.”

Barcode

De Leuvense horeca springt mee op de kar en lanceert tegelijk met de Oktobercampagne een nieuw deel van de Barcode. Eerder voerde de horeca ook al een campagne rond gehoorschade. “In de Barcode staan basisregels om verantwoord uit te gaan,” legt Evert Thys, voorzitter van de vzw Oude Markt, uit.

Het doel van de Barcode loopt grotendeels gelijk met dat van de Oktobercampagne. “Het hele jaar door willen we mensen bewuster later omgaan met alcohol,” zegt Thys. Via bierviltjes, posters en flyers willen de cafébazen hun klanten bewust maken van hun alcoholgebruik. “Alles gebeurt met een knipoog,” klinkt het bij Thys. “Zo kunnen we de jongeren het best bereiken.”

Toch klinkt het paradoxaal dat cafébazen hun klanten oproepen om minder te drinken. “Er is inderdaad sprake van een zekere dubbele moraal. Het uitgaansleven zal immers nooit helemaal alcoholvrij zijn,” stelt Thys. Toch vindt hij dat klanten ook bewust moeten worden van hun alcoholgebruik. “Alcoholmisbruik is voor de cafés vaak slechte reclame. Naar onze klanten willen we de boodschap om verstandig om te springen met alcohol dan ook uitdragen.”

Nachtwinkels

In het hele verhaal ontbreekt één partner en dat zijn de nachtwinkels. Toch plekken waar studenten relatief goedkoop en makkelijk aan

De nachtwinkels ontbreken in de campagne

alcohol kunnen raken. “Wij zullen zeker posters ophangen in de nachtwinkels. We willen de eigenaars ook aanzetten om geen alcohol aan min-zestienjarigen te verkopen,” stelt Verlinden. Toch moet zij toegeven dat de nachtwinkels niet struc-

“50% van de studenten heeft een problematisch alcoholverbruik”

**RIK GOSSELINK,
VICIRECTOR
STUDENTENBELEID**

tureel werden betrokken. “Nachtwinkels zijn geen horeca en vallen dan ook deels buiten de Oktobercampagne.”

“Er is inderdaad sprake van zeker een dubbele moraal”

**EVERT THYS,
VOORZITTER VZW OUDE
MARKT**

Oppositie verdeeld over communicatie studentenflik

De Leuvense gemeenteraad kreeg de naam van de nieuwe studentenflik op hetzelfde moment te horen als de studenten. Dat zint de N-VA niet. Hun oppositiecollega's van Groen vinden het minder erg.

JASPER VAN LOY

Vorige week kon u op onze website het eerste interview met de nieuwe studenteninspecteur Rik De Langhe lezen. Niet alleen de studenten, maar ook de gemeenteraad van Leuven moest via de pers vernemen wie de opvolger van Nick Van den Bussche is.

Renate Hufkens (N-VA), hoofd van de Commissie Veiligheidsbeleid van de stad Leuven, vindt dat een spijtige zaak. “In augustus kre-

“Waarom zo lang zwijgen?”

**RENATE HUFKENS (N-VA), HOOFD COMMISSIE
VEILIGHEIDSBELEID**

gen we via officiële kanalen te horen dat Nick promotie kon maken en dus geen studentenflik meer zou zijn.”

“Een paar weken later vertelde de korpschef (Jean-Paul Mouchaers, red.) ons op mijn vraag dat er een opvolger was. Wie dat was, zouden we ‘ten gepasten tijde’ te horen krijgen”, zegt Hufkens. “Het enige wat we mochten weten, is dat zijn naam op -ik eindigde. Waarom zo lang zwijgen als er al een nieuwe studentenflik is?”

Pol of Pier

Marc Vranckx, woordvoerder van de Leuvense politie, heeft een eenvoudige verklaring voor het stilzwijgen. “We wilden de spanning opbouwen voor de studenten. Zij verdienden de primeur van de nieuwe studentenflik,” zegt hij. “De gemeenteraad hoeft zich niet gepasseerd te voelen.”

Volgens Vranckx zou het de meeste gemeenteraadsleden ook niet uitmaken. “Of de nieuwe studentenflik nu Jos, Pol of Pier heet, is van

“Ik voel mij niet minder gewaardeerd omdat ik zijn naam niet op voorhand wist”

LIES CORNEILLIE, GEMEENTERAADSLID GROEN

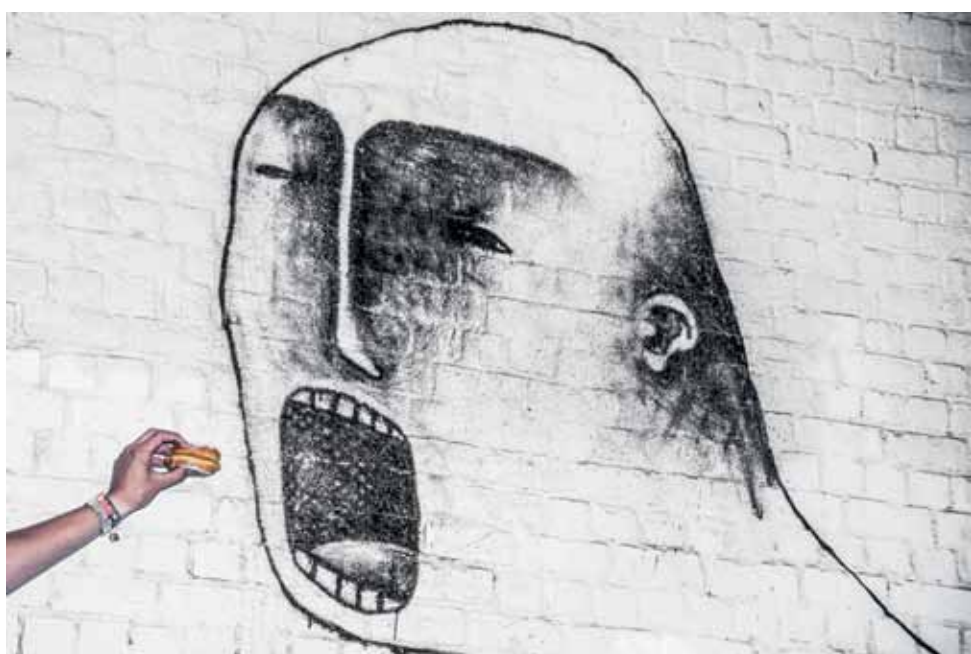
geen belang. De gemeenteraad zou hem sowieso niet kennen voor ze hem hebben gezien.”

Dat vindt ook Lies Corneillie, gemeenteraadslid en lid van de Commissie Veiligheid voor Groen. “Ik voel mij niet minder gewaardeerd omdat ik zijn naam niet op voorhand wist,” klinkt het bij Corneillie. “Mij interesseert het hoe hij zijn ambt gaat invullen. Daarover wil ik hem binnenkort dan ook graag horen in de commissie,” zegt ze.

De mocktails krijgen namen als “Rikske” of “Flikske”

werken kwam vooral vanuit de studenten,” stelt Bieke Verlinden, schepen van Studentenzaken (sp.a).

Scherp Gesteld

FOTO'S BAVO NYS

Leuven hangt vol pareltjes. Onze fotograaf legt de hoogtepunten tot leven

Sociaal

VAN LOUISVILLE TOT RIDOUANIGRAD

Wie is de politieke zoon van Tobbac?

Bij gebrek aan tegenstanders, staat Mohamed Ridouani in *pole position* als lijsttrekker voor sp.a in 2018. De weg naar het burgemeesterschap van Leuven ligt open.

RODERIK DE TURCK, HEIDI VAN ROMPUY EN SIMON GRYPONPREZ

Mohamed Ridouani is een geboren en getogen Leuenaar van Marokkaanse origine. Sinds 2007 zetelt hij in de Leuvense gemeenteraad als schepen van Onderwijs, Personeelszaken, Leefmilieu en Diversiteit. Na de verkiezingen van 2012 ruilde hij diversiteit in voor economie en vastgoed. De rest van zijn takenpakket bleef behouden. Een absolute superportefeuille dus voor de 36-jarige politicus.

Volgens burgemeester Louis Tobbac is Ridouani in elk geval een geduchte kandidaat voor het lijsttrekkerschap in 2018. "Ik heb

van sp.a Leuven, op. "Al is het wel zo dat Ridouani door sp.a-voorzitter John Crombez onlangs als een van de negen kopstukken van de verjongingsoperatie binnen de partij werd gelanceerd."

De schepen is zelf alvast enthousiast: "Het is heel fijn om nu ook nationaal erkend te worden en mee een gezicht te zijn van de partij."

Want die nationale profilering is met zicht op Ridouani's nakende lijsttrekkerschap alvast broodnodig. Een nationaal boegbeeld zoals Louis Tobbac kan je niet zomaar passeren. "Het is belangrijk dat onze Leuvense afdeling vertegenwoordigd is in Brussel," be-

Ridouani's belangrijkste zwakte is zijn relatieve onbekendheid buiten Leuven

Ridouani opzettelijk veel bevoegdheden gegeven," verklaarde de burgemeester een tijdje geleden in *Knack*, "Als hij die tot een goed einde brengt, dan is hij écht een hele grote."

Bovendien loopt de Leuvense schepen aardig *in the picture* in de Leuvense stadspolitiek. Pronkproject op zijn palmares is Leuven Klimaat Neutraal 2030, het actieplan waarmee de stad als eerste in Vlaanderen klimaatneutraal wil worden. Daarnaast schreef hij recent ook zijn naam onder Leuven Mindgate, een prestigeproject dat Leuven als innovatieve stad op de kaart wil zetten.

Ridouani wordt gezien als hét kopstuk van de jonge, Leuvense generatie socialisten, waar schepen Bieke Verlinden en fractieleider Mich De Winter ook toe behoren.

Nationaal profiel

Het lijkt wel *picture perfect*. Staat zijn lijsttrekkerschap dan zo goed als vast? Ridouani's belangrijkste zwakte is ongetwijfeld zijn relatieve onbekendheid buiten Leuven.

"Mohamed is al een tijdje bezig, maar is op nationaal vlak inderdaad nog relatief nieuw," merkt ook Hendrik Delagranghe, voorzitter

seft de schepen zelf.

Zal dat genoeg zijn om *Louisville* om te buigen tot *Ridouanigrad*? Waarschijnlijk wel, want de schepen heeft momenteel geen serieuze tegenkandidaat (*zie voorpagina, red.*). Ridouani zou in elk geval de eerste allochtone burgemeester van Leuven worden. En laat dat diversiteitsverhaal nu net een van de belangrijkste stokpaardjes van de sp.a zijn.

Tobbac's opvolging lijkt in kunnen en kruiken, maar Ridouani is officieel nog steeds geen kandidaat. "Ik doe mijn schepenambt enorm graag, maar of ik nu die volgende stap wil zetten naar het lijsttrekkerschap, daar zal ik mij de komende weken over uitspreken," vertelt Ridouani, "Het doet natuurlijk deugd te horen dat ze mij naar voren schuiven, maar ik moet alles eerst zelf nog even op een rijtje zetten."

Met dat laatste bewijst Ridouani in ieder geval dat hij tot een echte politicus is uitgegroeid. Er lijkt geen enkele twijfel over zijn kandidaatstelling te bestaan. De echte vraag is uiteraard niet of hij zich kandidaat stelt, maar wie hem nog van het lijsttrekkerschap zal houden.

OP ZOEK NAAR EEN NIEUWE RICHTING?

Bekijk ons uitgebreid aanbod van 18 professionele bacheloropleidingen, 14 bachelor-na-bachelor-opleidingen en 33 postgraduatoren. Onze trajectbegeleiders staan klaar om van je studiekeuze een boeiend en uitdagend avontuur te maken.

MEER INFO OP UCLL.BE

 UC Leuven Limburg
MOVING MINDS

HET PSYCHOSSETABOE DOORPRIKT

6,9 procent van studenten kampt met psychose

6,9 procent van de eerstejaarsstudenten aan de KU Leuven geeft aan last te hebben van psychotische verschijnselen. Toch is er in de media opvallend weinig aandacht voor psychoses.

MARGOT DE BOECK

"Sinds 2012 peilen twee vragen van het eerstejaarsonderzoek van de KU Leuven ook naar psychotische verschijnselen. Het gaat om waan-

“Denken dat je bekeken wordt wanneer je de aula binnenkomt is een psychotisch verschijnsel”

LUDWINA VAN BOUWEL,
PSYCHIATER

belevingen en hallucinaties," licht Philippe Mortier, onderzoeker aan de KU Leuven, toe. "Dat is echter niet hetzelfde als schizofrenie, wat veel zeldzamer voorkomt."

Het onderscheid tussen psychotische symptomen en een stoornis benadrukt ook psychiater Ludwina Van Bouwel: "Een licht psychotisch verschijnsel is bijvoorbeeld het gevoel dat je vijandig bekeken wordt wanneer je voor het eerst de aula binnenkomt. Zulke verschijnselen kunnen spontaan weer verdwijnen."

"6,9 procent is geen verontrustend cijfer," vindt Mortier. Volgens psychiater Ludwina Van Bouwel vormen studenten niet zozeer een risicogroep, al is de adolescentie wel een moeilijke leeftijd: "Je gaat op kot, je wordt voor de eerste keer verliefd. Dat zijn momenten waarop psychotische verschijnselen zich makkelijker kunnen ontwikkelen."

"De risicogroepen zijn eerder diegenen die cannabis gebruiken, die in het verleden een ernstig trauma hebben beleefd of die behoren tot een minderheidsgroep," vervolgt Van Bouwel.

Dolce & Gabbana

Depressies komen de laatste jaren steeds meer onder de aandacht. Over het verschil tussen een psychose en een depressie vertelt Mortier: "Mensen met een depressie halen geen plezier meer uit wat ze doen, maar kunnen goed inschatten wat de werkelijkheid is en wat niet. Bij psychoses is dat werkelijkheidsgevoel weg." Daardoor kan snel de indruk ont-

staan dat een psychose een gevaarlijke aandoening is.

"Als er iets gewelddadigs gebeurt wat men niet makkelijk kan verklaren, denkt men al snel dat de persoon 'wel psychotisch geweest zal zijn.' Maar iemand met een psychose is niet zonder meer gevaarlijker," ijvert Van Bouwel.

Om dat negatieve beeld te verhelpen werd op 14 september in Brussel de campagne "Doe eens goed gek" gelanceerd. Daarin proberen Thuisacteur Bill Barberis en radiopresentator Peter Van de Veire de waanbeelden rond psychoses te doorprikken aan de hand van grappig bedoelde video's.

"Er zijn veel preventiecampagnes rond mentale gezondheid. Het effect van die campagnes wordt echter weinig getest. Er is meer kennis onder de bevolking, maar men gaat daarom niet sneller hulp zoeken. Bovendien ontstaat er vaak een mismatch: de foute personen gaan op zoek naar hulp," licht Mortier toe.

De campagne "Doe eens goed gek" is in handen van het Nederlands communicatiekantoor Fuse commu-

nication, dat ook marketingcampagnes voor Dolce & Gabbana, Prada en farmaciemagnaat Johnson & Johnson verzorgt.

"Er bestaat sterke marketing rond preventiecampagnes," besluit Mortier, "maar daarnaast is er echter nood aan wetenschap-

VRINT

Studenten met psychotische verschijnselen kunnen terecht bij het Studentengezondheidscentrum van de KU Leuven. Wanneer die verschijnselen niet verdwijnen worden ze echter doorverwezen naar VRINT, het Leuvense Vroege Interventieteam.

Over VRINT vertelt initiatiefnemer Van Bouwel: "We voelden dat er een lacune was, omdat mensen met psychotische verschijnselen niet de gepaste hulp kregen toen ze nog thuis woonden. Daarom zijn we in 2009 met VRINT gestart, dat mensen thuis én op tijd wil behandelen."

De behandeling van een psychose is afhankelijk van de impact die heeft op het functioneren. "Wanneer de persoon zich begint terug te trekken omdat die psychotische verschijnselen heeft, zoeken we naar de oorzaak die aan de grondslag ligt van deze psychische pijn," vertelt Van Bouwel, "We geven niet meteen medicatie. Vaak gaat een psychose spontaan over."

“Vaak ontstaat een mismatch: de foute mensen zoeken hulp”

PHILIPPE MORTIER,
ONDERZOEKER KU LEUVEN

pelijk onderzoek om zo op langere termijn aanbevelingen te kunnen doen." Fuse Communication was niet bereikbaar voor commentaar.

Cartoon Martijn Stoop

LOKO Sociaal kampt met besparingen en uitgedund team

Een tekort aan mandatarissen en een extra besparingsronde: de start van het nieuwe jaar voor LOKO Sociaal loopt niet van een leien dakje. Toch is coördinator Tom Biesheuvel niet pessimistisch.

SIMON GRYPONPREZ

Vorige week kreeg LOKO Sociaal te horen dat er opnieuw gesneden wordt in het werkingsbudget. "Dat is natuurlijk jammer," zegt Van Biesheuvel, "maar het is een brug te ver te stellen dat we nu geen geld meer hebben om te doen wat we willen. Al zullen we af en toe misschien wat creatief moeten zijn."

Daarnaast zijn niet alle mandaten ingevuld, ook niet in de deelstuvoraad. Die is nochtans erg essentieel, aangezien daar de financiering voor een groot deel van de studentenvoorzieningen wordt geregeld. "Die zetels vol

krijgen is een absolute prioriteit," bevestigt Van Biesheuvel, "Ik maak me daar natuurlijk wel wat zorgen over maar ik vertrouw erop dat we dat opgevuld krijgen."

Klein team

Concreet zoekt LOKO Sociaal nog een studentenvertegenwoordiger in de Raad van Bestuur van Acco. Daar zetelen nu Joost Vermote en Gauthier Moureau. Bij Alma zijn alle mandaten opgevuld: diezelfde Vermote en Toon Van Schel nemen daar de mandaten op zich. Verder zijn er nog twee mandatarissen diversiteit, Nora Sle-

derink en Joren Dela Ruelle, en een mandataris duurzaamheid, Caroline Hermans.

Naar concrete duurzaamheidsplannen is het voorlopig gissen

Bij mobiliteit en diversiteit staat nog één mandaat open, bij Velo zijn dat er nog twee. Dat waren ook vorig jaar al problematische domeinen. "Behalve de deelstuvoraad, staan er echter geen cruciale mandaten meer leeg," nuanceert Van Biesheuvel, "We zijn een klein team maar tellen wel enkele zeer gepassio-

neerde mensen. Het tekort hoeft dus geen probleem te vormen."

Geen concrete plannen

Naar concrete plannen voor dit jaar is het voorlopig gissen. Bij Alma en Acco volgen de studentenvertegenwoordigers de plannen van de twee instanties op de voet op. "Bij Acco moeten we bijvoorbeeld kritisch blijven staan tegenover het leerplatform Sofia, zodat die investering wel degelijk zijn nut bewijst," zegt Joost Vermote.

Voor de rest van de domeinen zitten de plannen nog slechts in een brainstorm-fase. Bij diversiteit is sprake van meer aandacht voor de toegankelijkheid van mensen met een functiebeperking. Bij duurzaamheid wil men inzetten op het creëren van een groter milieubewustzijn. Hoe dat echter concreet wordt ingevuld, is

nog een raadsel. LOKO Sociaal komt deze week pas voor het eerst samen.

Er wordt bespaard op het Studentengezondheidscentrum

Wat wel al duidelijk is, is de besparing van de universiteit op het Studentengezondheidscentrum. "We zullen goed opvolgen hoe die besparing zich concreet laat voelen. Op dit moment is daar echter nog geen duidelijkheid over, aangezien de begroting is nog maar net is afgerond. De komende weken en maanden wordt die in de praktijk geïmplementeerd," besluit Biesheuvel.

Sociaal

Back to the roots

LVS

In de reeks "Back to the roots" gaan we op zoek naar de ideologische wortels van enkele Leuvense jongerenkringen. Deze week: LVS Leuven.

"De vrije markt is de beste leidraad"

Het Liberaal Vlaams Studentenverbond werd door communicatie-export Noël Slangen ooit omschreven als een groep "ultraliberale yuppies" met een "Tea Party-effect." Voorzitter Pieter Vermeulen en nationaal voorzitter Kathy Galloy schoven mee aan tafel en vertelden over hun ideologische roots.

SIMON GRYMONTPREZ

De eerste vraag is meteen de moeilijkste. Wat is het "liberalisme"? Wat verbindt de leden van het LVS?

Pieter Vermeulen: «Vrijheid is natuurlijk bijzonder belangrijk, maar vrijheid houdt ook op waar je in conflict komt met de vrijheid van andere mensen. Om dat in goede banen te leiden heb je de rechts- en economische orde nodig.»

Vrijheid is een passief recht. Kan een liberaal ook achter actieve rechten staan, zoals het recht op goedkoop onderwijs of sociale zekerheid?

Galloy: «De vraag die je dan moet stellen is: willen we dat mensen aan de start of aan de finish gelijk of gelijkwaardig zijn? Hoe je actieve of passieve rechten invult, hangt af van het antwoord op die vorige vraag.»

Vermeulen: «Er wordt nogal rap gesproken van rechten. Iedereen lijkt "recht te hebben op."»

"Als de student geen voeling heeft met Stura, ligt dat niet aan individualisering"

KATHY GALLOY, VOORZITTER LVS
NATIONAAL

Er wordt echter vaak vergeten dat er iemand langs de andere kant moet staan, de betaler. Men moet dus voorzichtiger zijn het met het spreken van "basisrechten."»

Doel je op sociale zekerheid?

Vermeulen: «Ik heb het over bepaalde delen van de sociale zekerheid. Klassieke rechten zoals het recht op vrije meningsuiting vind ik een groter basisrecht dan recht op een 36uren week met "x" aantal dagen vakantie per jaar.»

Hoe redden de zwakkeren in de maatschappij zich?

Galloy: «We rekenen daarvoor in de eerste plaats op de *civil society*, op de spontane solidariteit van mensen die hun medemens vooruit willen helpen. Solidariteit, die niet opgelegd is, is dus van groot belang.»

Vermeulen: «Ik geloof dat mensen verantwoordelijkheid geven één van de oplossingen kan zijn.»

Begripsverwarring

Welke plaats heeft neoliberalisme binnen de liberale familie?

Galloy: «Ik denk dat de term "neoliberalisme" de afgelopen decennia zodanig veel definities

gekregen heeft en zodanig veel is gebruikt en misbruikt, dat het moeilijk is om dat begrip nog te omlijnen.»

Kan je een voorbeeld geven?

Vermeulen: «Thatcher en Reagan waren niet per se voortrekkers van die *big business*. Het tegendeel is waar, ze waren juist heel streng voor privileges en uitzonderingsregels voor grote bedrijven en multinationals. Die stroken namelijk niet met het gelijkheidsbeginsel. Daarom kwam er meer de nadruk op het individu, keuzevrijheid en meer verantwoordelijkheid.»

In de vorige Veto zei de ondervoorzitter van Studentenraad KU Leuven, Joris Gevaert, dat het tekort aan mandatarissen aan de individualisering van de studenten te wijten is. Een juist gebruik van het woord "individualisering"?

Galloy: «Er zijn zoveel mogelijkheden voor studenten om zich te engageren. Het is niet zo dat studenten door die individualisering "meer op zichzelf zijn", er is gewoon een gigantisch aanbod aan engagementen. Tijd is schaars. Als de student geen voeling heeft met Stura, dan ligt dat niet aan verdere individualisering maar aan de preferenties van studenten vandaag de dag.»

Onderwijs excessen

Leeft een liberaal graag in België?

Vermeulen: «België is zeker geen slecht land en je kunt hier een gelukkig en welvarend leven opbouwen. Ik denk gewoon niet dat het duurzaam en houdbaar is.»

«Onze sociale zekerheid is op dit moment gewoon niet duurzaam opgebouwd. Tenzij we op termijn alle middelen die we hebben in pensioenen willen steken, maar dat lijkt me geen goed idee.»

Galloy: «Bovendien hebben wij een zeer sterk middenveld dat hervormingen blokkeert waar ze ook maar kunnen.»

Een groot middenveld heeft geen plaats in een liberale samenleving?

Vermeulen: «Een middenveld is belangrijk voor de verbinding tussen de overheid en de burger. Een geïnstitutionaliseerd middenveld dat sterk verweven is met de overheid is echter iets helemaal anders. Dat zijn belangenorganisaties die zichzelf voordelen toe-eigenen ten koste van de maatschappij.»

Wat vinden jullie van de manier waarop het hoger onderwijs in Vlaanderen en bijgevolg België is georganiseerd?

Galloy: «Kwalitatief is ons hoger onderwijs natuurlijk zeer goed.»

Wat was jullie standpunt over de verhoging van het inschrijvingsgeld?

Vermeulen: «Langs de ene kant was die verhoging niet leuk, maar aan de andere kant zijn de beursstudenten, waarvoor

een sterke verhoging echt een heel groot probleem was geweest, wel gespaard gebleven.»

«De rest van de studenten betalen nog altijd maar een fractie van wat ons onderwijs eigenlijk kost. Het blijft een fantastische investering om te doen.»

iedereen hier gratis moet komen studeren.»

«Een derdebetalersysteem is problematisch en zorgt soms voor excessen. Ik ben daar bijvoorbeeld zelf ook schuldig aan. Ik heb economie gestudeerd en ga nu rechten bijstuderen (*lacht*).»

Zou je dan de lasten voor degenen die studeren toch nog verhogen?

Vermeulen: «Ik denk van wel. Volgens mij zal de verantwoordelijkheidszin bij de studenten dan ook omhoog gaan.»

250 000 euro

Tot slot, een obligatoire vraag over toplonen. Kevin De Bruyne verdient vanaf nu minstens 250 000 euro per week. Vinden jullie dat absurd, of denken jullie: "Dat is de markt, dus het is goed"? Waar ligt de ethische grens?

Galloy: «Dat is extreem subjectief. Hoe ga je bepalen wie meer verdient, een tennisser of een voetballer?»

Vermeulen: «Inderdaad, wie zou die ethische lijn gaan bepalen? De markt is de beste leidraad, omdat de collectieve input van miljoenen mensen het meest correct is. Als Kevin de Bruyne veel verdient, is dat omdat veel mensen daar veel waarde aan hechten.»

easy-m & back to school?

Dat is onderwijsexpertise, service,
ervaring, persoonlijke begeleiding
en altijd in je buurt. Easy, toch?

070 750 059

www.kuleuven.easy-m.be

easy-m Leuven - Bondgenotenlaan 135, 3000 Leuven • Vaartkom 47, 3000 Leuven

Bergen • Brussel • Charleroi • Châteauneuf • Doornik • Erpent • Herentals • Leuven • Lommel • Louvain-la-Neuve • Luik • Mechelen • Messancy •
Namen • Nivelles • Olen • Sint-Truiden • Turnhout • Vilvoorde

Solution Expert
Onderwijs

apreasy-m

easymbe

easymbe

Cultuur

CulTip

Het culturele aanbod in Leuven is groot. Heel groot. Daarom schiet elke maand een Leuvense expert te hulp en maakt hij/zij alvast een selectie. Piet Forger, directeur cultuur van de stad Leuven, bijt de spits af.

Tip 1

10-11 oktober
Het land van de
nieuwsgierigheid
Bibliotheek
Tweebronnen

"In samenwerking met de bibliotheek, het cultuurcentrum 30CC, het stadsarchief, de VRT en Radio 1 organiseren we een omvangrijk literair festival (zie artikel op [veto.be](#), red.). Het evenement duurt twee dagen en speelt zich hoofdzakelijk af in de bibliotheek Tweebronnen, maar ook het stadsarchief is het hele weekend geopend." "We krijgen niet alleen een hoop bekende schrijvers over de vloer, zoals Saskia De Coster en Arnon Grunberg, maar ook enkele kunstenaars zoals Rinus Van De Velde. Radio 1 zendt op zaterdag en zondag bovendien ook enkele programma's live uit vanop een Leuvense locatie." "De aanleiding voor het feest zijn drie Leuvense literaire verjaardagen: de openbare bibliotheek bestaat 150 jaar, het stadsarchief viert zijn 75e verjaardag en bibliotheek Tweebronnen bestaat ondertussen ook al 15 jaar. Op dat vlak is *Het land van de nieuwsgierigheid* voor mij persoonlijk toch wel een echt feestweekend."

Tip 2

Vanaf 18 oktober
Sarah Morris
Museum M

"Sarah Morris is momenteel één van de belangrijkste artiesten in de beeldende kunst. Ze is een Britse kunstenaar, maar woont in New York. Het is de eerste keer dat ze met haar werk naar België komt. Het is dus een grootse primeur dat ze al meteen haar werken in Museum M tentoonstelt." "Haar kunstwerken zijn bovendien zeer toegankelijk. Ze maakt kleurrijke geometrische figuren, die qua stijl overeenstemmen met een mix van pop art en abstracte kunst. De tentoonstelling opent in oktober, maar loopt nog tot in maart."

Tip 3

21 oktober
Elsewhere
Stadhuis

"Elsewhere is een nieuwe reeks van concerten op speciale locaties. Tijdens het project werken we nauw samen met onder andere het kunstencentrum STUK en de Erfgoedcel van de stad Leuven. De eerste voorstelling vindt plaats in het stadhuis, een erg iconische plaats voor de aftrap." "Tijdens de optredens wordt een mengeling van muziek en geluidskunst gemaakt. Het project werkt dan ook steeds met artiesten die zich situeren op de grens van beiden. John Lemke, een Schotse *sound designer*, verzorgt op 21 oktober het eerste concert. Hij doet dat samen met Innerwoud, het neoklassiek drone-project van Gentenaar Pieter-Jan Van Assche." (AV)

STUK START KIJKT TERUG OP GESLAAGDE EDITIE

Dansen over de Schengengrenzen

Hippe brilmonturen, glimmende dansschoentjes en een naar meer smakend voorproefje van het aanstaande culturele seizoen: die ingrediënten zouden garant moeten staan voor een geslaagd STUK Startfeest. Tijd voor de lakmoesproef.

DAGMAR DIRKX EN MAARTEN LANGHENDRIES

Fijnproevers schieten uit de startblokken in de Expozaal, waar de video-installatie *Place of the dead roads* van de Deense kunstenaar Joachim Koester wel het dansequivalent van de westernserie *Dead Wood* lijkt. In een mufte houtschuur interpreteren vier dansers-cowboys William S. Burroughs' roman *Wild West*. Daarin wil de doodgeschoten cowboy Kim Carsons zijn dode lichaam ontvluchten.

Meebrullen met The Bloodhound Gang, meer moet dat soms niet zijn

Dat resulteert bij Koester niet in de verwachte getrokken pistolen, maar in een schijnbaar oncontroleerbare vorm van schokkende bewegingen. De kunstenaar slaagt erin de indruk van een heus kemphanengevecht te wekken zonder enige fysieke aanraking tussen de dansers, die overigens hun job

meesterlijk uitvoeren. Ze dansen zich het geweld haast van het lijf.

Utopische bruggen

Eén verdieping hoger in de Verbeeckzaal mag het allemaal iets wetenschappelijker. Kunstenaar Aernoudt Jacobs bouwt met zijn kunstinstallatie *Heliofoon* utopische bruggen tussen de kunst en de fysica. Het foto-akoestisch principe, uitgevonden door Alexander Graham Bell nog lang voor u "I-Phone" kon uitkramen, dient voor die installatie als uitgangspunt.

Lichtdeeltjes worden daarbij wonderbaarlijk getransformeerd tot geluid, en Jacobs bombardeerde dan ook de zon tot de componist voor zijn ultieme muziekstuk. Hier kan niet alleen de cultuur liefhebber, maar ook de ingenieur zijn hart ophalen aan prototypes en ontwerpen. Zonlicht is helaas wel onontbeerlijk, en dat maakt september niet meteen de perfecte expositie-maand voor het werk.

The Bloodhound Gang

In de Labozaal wordt traditiegetrouw de betere - en deze keer vooral meer exotische - elektronica geseveerd. Rebel-Up blijft echter geen hele set boeien en Numen houdt zich dan weer net iets te veel aan de regels van het Grote Handboek der Elektronica.

De grote man deze avond was Maurice Louca. Zijn met Arabische invloeden doortvocht muziek heeft zeker zijn goede momenten, maar na een

tijdje hadden wij het toch wat gehad. Ook staat de zaal vrijwel de hele tijd half leeg. Iets wat de sfeer niet echt ten goede komt.

In de Ensemblezaal kan het publiek daarna - mits wat ellebogenwerk en vooral een lange wachttijd - nog genieten van een broeierigere atmosfeer, met muziek die bewijst dat hiphop de laatste tijd echt wel aan een renaissance bezig is. Boven zien we ondertussen ook nog net een goed gevuld café meebrullen met The Bloodhound Gang. Meer moet dat soms niet zijn.

Kunst en bier

Frank Geypens, communicatieverantwoordelijke van het STUK, is alvast tevreden: "We zijn zeer opgetogen over deze editie, aangezien we ons vernieuwd programma aan zeker vijfduizend bezoekers konden voorstellen."

Dat ook buitenlandse studenten dit jaar hun weg vonden naar STUK Start, kan het kunstencentrum alleen maar toejuichen. "Vooral omdat

Ze dansen zich het geweld haast van het lijf

de nieuwe disciplines net inzetten op meertaligheid," vertelt Geypens trots.

Die meertaligheid, dat dansen over Schengengrenzen heen, hoeft niet te leiden tot een Babylonische spraakverwarring. De universele taal van de kunst doet wonderen. Zo niet, dan zijn er nog altijd de frisse pintjes aan de toog. Ook die deden hun werk dit jaar weer *eccezionale*.

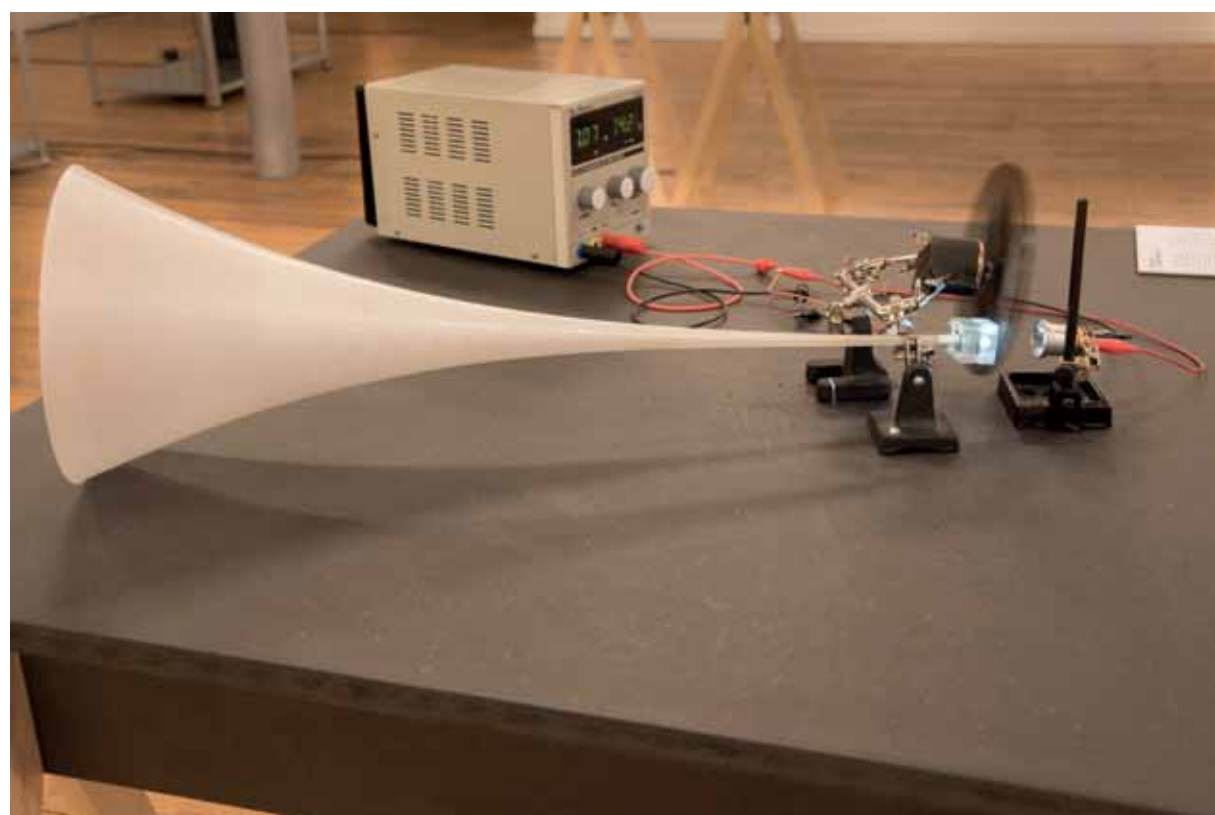

Foto Bavo Nys

LEUVEN SELECTEERT VIJF GENOMINEERDEN VOOR ARCHITECTUURPRIJS

Architectuur kleurt de stad

Een stimulerend klimaat voor de hedendaagse architectuur: dat is waar de Leuvense vzw Stad en Architectuur naar streeft. Een tentoonstelling in OPEK maakt de balans op van de afgelopen jaren.

RIET TIMMERMAN

“Architectuur is als een prisma waarop het licht breekt.” Een select gezelschap bevindt zich op de tweede verdieping in OPEK om de genomineerde projecten van de Architectuurprijs 2015 te bewonderen. De woorden van Pieter Walraet, voorzitter van Stad en Architectuur vzw hangen in de lucht en sijpelen het hoofd van de toeschouwer binnen.

Voor de Architectuurprijs 2015 vertrok een commissie van experts vanuit de bouwprojecten van de jaren 2012-2015 op grondgebied Leuven. Uit de vele inzendingen koos de jury uiteindelijk twaalf concepten, waarvan er vijf genomineerd zijn voor de symbolische prijs. De organisatie Stad en Architectuur vzw stelt die projecten nu voor aan het grote publiek met een tentoonstelling en publicatie.

De tentoonstelling zet de twaalf gebouwen met foto's en grondplannen in de kijker. Een verbouwing van een woonhuis of de

Elk gebouw en elke ingreep heeft een effect op het stadsbeeld

bouw van het Universitair Psychiatrisch Centrum: zowel klein- als grootschalige projecten trekken de aandacht. De geselecteerde gebouwen hebben bovendien niet louter een architectonische dimensie. De maatschappelijk relevantie en duurzaamheid van de projecten hebben duidelijk ook een rol gespeeld bij de keuze van de jury.

Gebouwen met een verhaal

Erg interessant zijn ook de video-interviews, waarin de makers hun keuzes bij het ontwerpen verder toelichten. De architecten stellen ecologie en samenleven duidelijk voorop. Zo hecht het appartementsgebouw *Balk van Beel* aan de Vaartkom veel belang aan daglicht in publieke ruimtes. De architecten spelen met licht in de traphallen en moedigen zo de bewoners aan om de trap meer te gebruiken.

De architect van *Verbouwing Beerten & Weynants* vindt dan weer dat architectuur een verhaal moet vertellen. Hij wil zijn ontwerp zo goed mogelijk inbedden in de omgeving. Een gebouw moet zich voor hem openstellen naar de buurt toe.

Ervaarbare kunst

De tentoonstelling maakt ons als bezoeker alvast bewust van de relevantie van architectuur. Elk gebouw en elke ingreep heeft een effect op het stadsbeeld. De expositie stelt de gebouwen bovendien voor als onmiddellijk ervaarbare

kunst. Kunst die we als we rondkijken, werkelijk kunnen beleven. De geselecteerde projecten schenken dan ook veel aan het welzijn van de bewoners en de omgeving.

De tentoonstelling in OPEK is eerder kleinschalig, maar de ruimte wordt ten volste benut. De reeks foto's aan de muren creëert bovendien een gezellige en laagdrempelige atmosfeer. Toch blijft visualisatie van de projec-

ten beperkt. Bouwplannen zijn voor een leek immers maar moeilijk te lezen. Het gebruik van maquettes zou de expositie zonder twijfel toegankelijker maken.

De uitreiking van de Architectuurprijs 2015 vindt plaats op 7 oktober en is voor iedereen toegankelijk. Op die avond zal de jury de prijs niet alleen officieel uitreiken, maar bovendien kan het aanwezige publiek ook stemmen op hun favoriete project.

De tentoonstelling in OPEK loopt nog tot 25 oktober.

“Architectuur is als een prisma waarop het licht breekt”

PIETER WALRAET,
VOORZITTER STAD REN

Foto's Kalina De Blauwe

Shylips Special effects in de sloppenwijken

Begin september trok de Aarschotse band Shylips naar de sloppenwijk Wakali in Oeganda voor de opnames van hun eerste videoclip. Daar werkten ze samen met het plaatselijke productiehuis Wakaliwood, dat volledig draait op lokale vrijwilligers.

HEIDI VAN ROMPUY

Handelsmerk van Wakaliwood zijn absurde actiefilms, waarin de valse ontploffingen, bevreesde gevechten en amateuristische *special effects* zich opstapelen. De films hebben in elk geval een erg eigen soort humor. Best een vreemde keuze voor de allereerste videoclip van de Aarschotse band.

“De extreme *special effects* zijn zo slecht dat het grappig wordt,” vertelt Jente, frontman van Shylips, “Ze maken alles zelf omdat ze een totaal gebrek aan middelen hebben, en daar kan je niet naast kijken. Ze durven daar wel zelf mee lachen. De zelfspot druipt er vanaf.”

Ter plekke werkten de muzikanten samen met de 42-jarige Isaac Nabwana, die het hele

Wakaliwood-project op poten zette. “We hebben Isaac volledige artistieke vrijheid gegeven,”

“Wakaliwood lijkt een succesverhaal, maar is het niet”

STIJN VAN PEER,
DOCUMENTAIREMAKER

gaat Jente verder, “Zelf hebben we het eindresultaat nog niet gezien, maar het wordt sowieso een bizarre en tegelijk hilarische opname.”

“Wij waren vooral erg geïnspireerd door het verhaal van Wakaliwood,” besluit de frontman, “Die mensen bewijzen dat alles mogelijk is. Daar kunnen wij iets van leren.”

Canvas

Het Wakaliwood-verhaal van de Aarschotse jongens inspireerde documentairemakers Stijn Van Peer en Steven Perceval – samen AAP Media – om in het spoor van Shylips mee te reizen naar Oeganda.

Met behulp van een crowdfundingproject zamelden ze 10.000 euro in, om ook het plaatselijke productiehuis verder op de rails te zetten. “Het verhaal van Wakaliwood lijkt voor de buitenwereld misschien een succesverhaal,” vertelt Steven Perceval, “Maar dat is het eigenlijk niet. De films zijn een succes op Youtube, maar daar verdient Isaac momenteel niets aan. Zoveel doorzettingsvermogen verdient alle steun van de wereld en daarom willen wij hen financieel te steunen.”

Canvas toont alvast sterke interesse om de documentaire van AAP Media uit te zenden: “De redactie van Vranckx was erg opgetogen met onze positieve insteek. Het hoeft niet altijd oorlog en rampspoed te zijn. Er zijn nog enkele vraagtekens, maar in een creatief proces is dat niet abnormaal.”

“De special effects zijn zo slecht dat ze grappig worden”

JENTE, FRONTMAN SHYLIPS

Als alles goed gaat wordt de eerste videoclip van Shylips begin oktober uitgebracht. Een unieke video lijkt het in elk geval wel te worden.

WOKKING LUNCH

IN ALMA 2

uitsluitend tijdens de middag

Van
maandag 28/09
t.o.m.
vrijdag 02/10

4.9€

Weekmenu

28/09-02/10

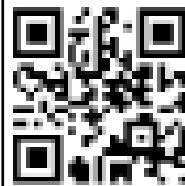
Maandag	(V) Groensoep Romige witloofsoep met gerookt spek (V) Groentenstrudel met wortelbundel, kerstomaat en wappertjes € 6.00 Koninginnenhapje € 4.30 Provençaals stoofpotje (varken) € 3.20 Varkensbrochette met blackwell (pickels) saus en groentenmix € 5.5 Bami goreng € 5.50 (alleen ALMA 2) Halve kip met appelmoes en gebakken aardappelen (enkel 's avonds) € 6.00 (alleen ALMA 2) (V) Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes € 4.30
Dinsdag	(V) Ajuinsoep Rijke tomatensoep met provençaalse kruiden Ardeense kroketjes met knolselder in basilicumsaus € 3.20 Bami goreng € 5.50 (V) Halve kip met appelmoes en gebakken aardappelen € 6.00 Quornpita € 4.30 (V) Groentenstrudel met wortelbundel, kerstomaat en wappertjes € 6.00 (alleen ALMA 2) Koninginnenhapje (enkel 's middags) € 4.30 (alleen ALMA 2) Spaghetti bolognaise klein € 3.20 (alleen ALMA 2) Varkensbrochette met blackwell (pickels) saus en groentenmix € 5.50 (alleen ALMA 2)
Woensdag	Bonensoep (V) Seldersoep (V) Enchilada met quorn (gevulde tortilla) € 6.00 Vegetarische schotel Koninginnenhapje (enkel 's avonds) € 4.30 Lamssteakburger met ratatouille € 5.50 Spaghetti bolognaise groot (enkel 's middags) € 4.30 Varkenslapje met erwten, wortelen en vleessaus € 3.20 Beenham met Leffesaus en bonen € 4.30 (alleen ALMA 2)
Donderdag	(V) Kervelsoep Kippensoep met letters Cordon-bleu met archiducsaus en groentekrans € 5.50 (V) Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes € 4.30 Rumsteak met bonne femmesaus (champignons en sjalot) en boontjes € 6.00 Spaghetti bolognaise groot € 4.30 Spaghetti bolognaise klein € 3.20 (V) Vegetarische spaghetti € 4.30 (alleen ALMA 2)
Vrijdag	(V) Spaanse tomatensoep Thaise kippensoep Beenham met Leffesaus en bonen € 4.30 (V) "Burrito" veracruz groenten € 6.00 Gepaneerde pladijs met normandische saus en peterseliepuree € 5.50 Kippenburger met bloemkool in roomsaus € 3.20 Koninginnenhapje € 4.30

 ALMA KU Leuven | Facebook

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

SPIT

Tijzenmolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen **105 euro korting**.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het **vatenrecord** breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Breaking News: Bejaarde man in wit kleed noemt homo's een bedreiging voor de samenleving.

"Hobbits, ik had het over hobbits!"

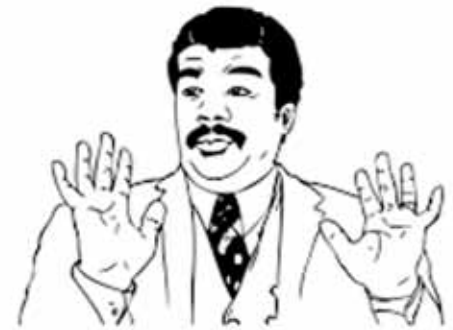
LIEFDE IS ...

Samen vertellen dat ze tegen de deur gelopen is.

WATCH OUT

WE GOT A BADASS OVER HERE

Opening academiejaar: Muzikaal intermezzo Lil Kleine & Ronnie Flex lauw onthaald

♪ Want ik heb drank! En drugs! En drank! En drugs! ♪

♪ Alle tieners zeggen JA tegen MDMA ♪

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 42 - Nummer 2
Maandag 28 september 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Roderik "Niko Wuyts" De Turck

Redactiesecretaris & V.U.:

Margot "Roderick De Truc" De Boeck
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:

Kalina "de kerstman" De Blauwe, Paul-Emmanuel "de grote smurf" Demeyere, Quinten "Roderik De Turck" Evens, Simon "Kanye West" Grymonprez, Karel "paps" Peeters, Heidi "Simon Grymonprez" Van Rompuy, Jasper "Jimmy Pop" Van Loy

Schrijvers:

Dagmar Dirckx, Thomas "ikzelf" Hendrickx, Dorien "007" Jaenen, Gilles "Walter De Donder" Michiels, Nora "Bart De Wever in Boerkini" Sleiderink, Riet

"een fiere Margriet" Timmerman, Mika "Peter Sagan" Tuy-aerts, Anninka Truyen, Hanne "Marcel Kiekeboe" Van Espen, Astrid "Dimitri Bontinck" Vervoort

Fotografen:

Anne-marie "Rik Torfs" Dedene, Simon Grymonprez, Bavo Nys, Andrew Snowball

Tekenaars:

Jeroen "Een echte socialist" Baert, Karolien "Jens Cardinaels" Favoreel, Pjotr "Karl Marx" Hubin, Martijn Stoop, Quinn "Sam Rijnders" Vermeersch, Christophe "Guy Mortier" Weets, Niko "Wiko Nuyts" Wuyts

Dtp:

Roderik De Turck, Margot De Boeck

Eindredactie:

Kalina De Blauwe, Lucas "Thomas Van Oppens" de Jong, Paul-Emmanuel Demeyere, Quinten Evens, Simon Grymonprez, Karel Peeters, Hanne Van Espen, Heidi Van Rompuy, Jasper Van Loy

IT:

Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:

Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38
Drukkerij: Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)

Oplage: 9.000 exemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen

Wil u ook elke week Veto in de bus? Mail dan uw adres naar

margot@veto.be en schrijf 11

euro over op rekening- nummer:

BE80 0010 9597 1977

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen.

Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, opvolger Tobback) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Bony King

“Recensenten verwarren spontaniteit en geklungel”

Op woensdag 7 oktober komt Bony King naar Leuven in het kader van UUR KULTUUR. Wij konden hem al een uurtje strikken voor een gesprek over de natuur en vermeende taalfouten in songteksten.

SIMON GRYMOPREZ EN
GILLES MICHIELS

Achter Bony King, voordien bekend als The Bony King of Nowhere, gaat de Gentenaar Bram Vanparys schuil. Dit jaar bracht hij *Wild Flowers* uit, zijn vierde plaat en het debuut van zijn nieuwe alter ego.

Is Bony King een andere artiest dan The Bony King of Nowhere?

Bram Vanparys: «Journalisten vragen gewoonlijk waarom ik die naam veranderd heb, maar eigenlijk gebeurde dat heel gewoon. Ik heb daar echt geen vijf seconden over nagedacht. Ik volgde gewoon mijn gevoel.»

«The Bony King of Nowhere is wel een naam waarin meer naïviteit zit. Mensen vinden naïviteit doorgaans een positieve eigenschap. Ik kan het niet los denken van het amateurisme van mijn eerste twee platen. Die vind ik nu gewoon slecht. Luisteraars houden er natuurlijk niet van dat artiesten zichzelf afbreken, maar ik wil dat mijn muziek zo goed mogelijk is. Ik betaal zelf ook geen twintig euro om een klungelende artiest bezig te horen.»

At the gates of town

Volgens recensenten zijn jouw twee laatste platen inderdaad een toonbeeld van vakmanschap en authenticiteit, maar missen ze ook venijn en spontaniteit.

Vanparys: «Ik heb me enorm geërgerd aan die commentaar. Kijk, mijn tweede album *Eleonore* werd wél spontaan genoemd, maar die plaat is gemaakt met slechte muzikanten met wie ik één nummer per dag opnam. Elk nummer lag van begin tot eind vast. Daar was echt niets spontaans aan.»

«Dat de recensenten daar dan zoiets in horen, vind ik bizar. Volgens mij verwarren zij dan spontaniteit en geklungel. Voor *Wild Flowers* namen we drie songs per dag op. We beluisterden non-stop platen en zaten tot vijf uur 's ochtends met een wijntje over het leven te praten. Zó ontstaat spontane muziek.»

Je bent geen grote fan van recensies.

Vanparys: «Ik vind recensies een vreemd concept. Ik ben een vredelievende persoon en haat weinig dingen, maar recensies horen daar wel bij. Pas op, dat geldt ook voor positieve recensies.»

«De Vlaamse recensies halen ook geen hoog niveau. Onlangs wees een journalist mij op een vermeende spelfout in *At The Gates Of Town*.

weinig omringd door mensen die actief zijn op sociale media.»

Je mist niets.

Vanparys: «Wel, het gekke is dat iedereen dat zo vaak zegt over sociale media. Maar ik stoor mij niet echt aan Facebook. Mensen beleven het hier en nu gewoon op een andere manier.»

Erger je je dan aan concertgangers die het “moment” willen vatten door voortdurend filmpjes en foto's te maken?

Vanparys: «Ik ben geen grote fan van die camera's, maar iedereen

“Gates” was volgens hem niet correct en zou in het enkelvoud moeten staan. Dat slaat nergens op. De zinsnede “at the gates of town” werd al duizenden keren gebruikt in de literatuur en muziek, zelfs door Shakespeare. Die recensent moet zich wel heel hard verveeld hebben tijdens

“Recensenten begrijpen niet waar muziek om draait”

mijn concert als hij daar over valt.»

«Het grote probleem is de haast en de vluchtigheid waarmee journalisten moeten werken. Recensenten beleven het concert niet. Ze typen voortdurend op hun smartphone om dan zo snel mogelijk hun recensie op sociale media te zetten. Zo maak je natuurlijk fouten.»

Het hier en nu

Je hebt niet veel met sociale media?

Vanparys: «Ik weet niet echt wat op het internet gebeurt, nee. Ik ben ook

kiest hoe hij of zij muziek wil beleven natuurlijk. Eigenlijk is het mooiste compliment voor een artiest dat de mensen achteraf bedenken dat ze het vergeten te filmen zijn.»

Het daar en later

Nam Bram Vanparijs zijn derde plaat nog in zijn eentje op midden in de Ardennen, voor *Wild Flowers* trok hij naar een studio in Los Angeles waar hij samenwerkte met topmuzikanten.

Van het kleine Mirwart in de Ardennen naar Los Angeles: voor een bui-

“Echt muziek bij ons, geen laptops op het podium”

tenstaander is dat een enorm verschil. Heeft Bony King de *nowhere* ingeruild voor een Amerikaanse geluid?

Vanparys: «Dat lijkt inderdaad een groot verschil. Mirwart ligt goed weggestopt in de Ardense bossen, L.A. is een grote en lelijke metropool. Het grootste verschil tussen de platen is echter de bezetting. De muziek is nu die van een band. Ze klinkt ook Amerikaanse, dat is logisch als je met zulke goede Amerikaanse muzikanten samenwerkt.»

«Die muzikanten spelen in functie van het geheel, die voelen aan wat een song nodig heeft. Op die manier zit de eigenheid van mijn muziek nu in de band.»

Moet je die muzikanten noodzakelijk in Amerika zoeken?

Vanparys: «Eerlijk gezegd voel ik weinig affiniteit met Vlaamse artiesten. Ik vind ook dat er niet veel goede bands zijn hier. Vaak is er wel één slechte muzikant die het geheel volledig verprutst.»

Je verkoos de bossen rond Los Angeles boven de stad zelf, ook in je teksten is de natuur alomte-

genwoordig. Is de natuur voor jou belangrijk?

Vanparys: «Eigenlijk is het vooral de praktische kant die mij interesseert, zoals bomen en vogels. Wat de natuur ook zo fascinerend maakt, is dat ze elke dag anders is. Een stenen huis blijft een stenen huis.»

«In steden zijn de populairste plekken trouwens vaak die waar je de stad kunt ontvluchten. Ik hou van dat organische in de natuur en in de muziek. Een nummer groeit ook uit zichzelf. Ik denk daar niet te veel over na. Ik ben geen planner.»

In onze agenda staat jouw concert voor UUR KULTUUR wel ingepland. Wat maakt Bony King tot een niet te missen act?

Vanparys: «Waar ik op zich wel trots op ben, is dat wij nog altijd echte muziek spelen. Bij ons dus geen laptops op het podium. Wij gaan voor de combinatie van intensiteit en vakmanschap, die twee vind ik even belangrijk. Zo goed en zo puur mogelijk muziek spelen, daar draait het om.»

Bony King speelt op 7 oktober om 21u in de PDS-Aula. Het optreden is gratis voor cultuurkaarthouders.

